

223.2

ΤΑΞ. ΑΡ. ΒΙ471.1

ΑΡ. ΕΙΣ. 234

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΔΑΥΙΔ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΩΔΩΝ.

223.2

BI 471.1

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΛΕΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1860

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΙΑΔΟΧΗ

ΤΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΡΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

1891

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΣΤΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

Δ Α Υ Ϊ Δ.

Σίγησον, Ὀρφεῦ, ρίψον, Ἑρμῆ, τὴν λύραν,
Τρίπους ὁ Δελφοῖς δύνων εἰς λήθην ἔτι.
Δαυΐδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρούων λύραν,
Τρανοῖ τὰ κρυπτὰ τῶν Θεοῦ Μυστηρίων·
Πληθὺν παλαιῶν ἱστορεῖ τεραστίων·
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ Κτίσαντος τὴν κτίσιν·
Σώζων ἅπαντας, μυσταγωγεῖ καὶ γράφει·
Ἀμαρτάνοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ Κριτοῦ δηλῶν κρίσιν,
Σμήγειν διδάσκει ψυχικὰς ἀμαρτάδας.

Δ Ι Σ Τ Ι Χ Ο Ν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Δαυΐδ τὸ Ψαλτήριον, οὓ λίθοι λόγοι,
Ἄλλον Γολιάθ, συντρίβουσι τὰ πάθη.

Δ Δ Υ Ι Δ

Τ Ο Υ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μ Ε Λ Ο Σ .

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Α΄ 1.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστι, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ δέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ θώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύνησεται, καὶ πάντα ὅσα αὐτῷ ποιῆ κτευοδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἀνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ Β΄ 2.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος.

Γὶνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν

ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριפוῦ αὐτῶ.
 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡ-
 μῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελά-
 σεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λα-
 λήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ,
 ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ,
 ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
 Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμε-
 ρον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη
 τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
 τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ράβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεύη
 κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν Βασιλεῖς σύνετε,
 παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ
 Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξα-
 σθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὀ-
 δοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μα-
 κάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Τῷ Δαυιδ ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
 Ἀβεσσαλώμ. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ ἐμίσητόντες με; πολλοὶ ἐπανί-
 στανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου. Οὐκ ἔστι
 σωτηρία αὐτῇ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλή-
 πτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ
 μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁ-
 γίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθην,
 ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριά-
 δων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε,
 σῶσόν με ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραί-
 νοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τῷ
 Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
 Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις · ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως ποῦτε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίξεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς κληρονομουσίας ·
Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαι σοι, καὶ ἐπόφει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θείλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολείς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν εἰκὼν σου, προσκυνήσω πρὸς ἰσὼν ἅγιόν σου ἐν φάθῳ σου.

Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατ' εὐθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιυσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀπεπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ ἐφραυβείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ 5'. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀργῆς.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε; Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σε. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοὶ; Ἐκοπίασα, ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίβην μου, ἐν δάκρυσι τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστη ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ παραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ΄. 7.

Τῷ Δαυΐδ, ὃν ἤσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουσί υἱοῦ Ἱεμεεΐ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσον με ἐκ πάντων
τῶν διωκόντων με, καὶ ῥύσαι με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύ-
ριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερ-
σί μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσι μοι κακά, ἀ-
ποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι
ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατί-
σαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξην μου εἰς χυῖν
κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν
τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός
μου ἐν προσταγμάτι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυ-
κλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. Κύριος
κρινεῖ λαούς. Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην
σου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω
δὲ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάξω
καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός δίκαιως. Ἡ βοήθεια μου πα-
ρά τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ
Θεός κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρός, καὶ μακρόθυμος, καὶ
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστρα-
φῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιβλώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνε-
τεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκῆνη
θανάτου· τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξείργασατο. Ἰδὲ
ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.
Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπροσθεῖται εἰς
βόθρον, ἐν εἰργάσατο. Ἐπιστρέφει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κε-
φαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ κα-
ταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιο-
σύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταστήσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλύσαι ἔχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν θακτύλων σου, Σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' Ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατίησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ.
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπόλετο ἡ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξῆλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶ-

τῷ αἰῶνι· τοῦ ἔθρου ἐξέλιπον αἱ ῥωμαῖαι εἰς τέλος,
 καὶ πόλεις καθεῖλες. Ἀπόλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ'
 ἡχοῦ, καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἠτοίμασας ἐν
 κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
 ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύ-
 ριος καταφυγὴ τῷ πέννι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν Σίλιφε-
 αι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ αἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομα σου,
 ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντές σε Κύριε. Ψάλατε
 τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
 ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵμα-
 τα αὐτῶν, ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάβετο τῆς κραυγῆς πενή-
 των. Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν
 ἔθρων μου. Ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, ὅπως
 ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς
 θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἀνε-
 πάγησαν ἔθνη ἐν διαθορᾷ, ἣ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύ-
 τη, ἣ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν. Γινώσκεται Κύ-
 ριος κρίμα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συν-
 ελήφθη ὁ ἀμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς
 τὸν Ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.
 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός· ἡ ὑπομονὴ τῶν
 πενήτων οὐκ ἀπολείται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ
 κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κα-
 τάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι
 ἄνθρωποι εἰσιν. Ἴνα τί, Κύριε, ἀφίστηκας μακρόθεν, ὑπε-
 ῥοχᾶς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν Σίλιφαισι; Ἐν τῷ ὑπερηφανεῖσθαι
 τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν δια-
 βουλίαις, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλός
 ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐυλο-
 γεῖται. Παρωξύνει τὸν Κύριον ὁ ἀμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆ-
 θος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐ-
 νώπιον αὐτοῦ, βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτῆ ἐν παντί καιρῷ.
 Ἀνταφαιρέται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτῆ, παν-
 τὰ τῶν ἔθρων αὐτῆ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
 αὐτῆ: τί μὴ παλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ.

Οὐ ἀράς τὸ στόμα αὐτῆ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου,
 ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῆ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκαθῆται ἐν
 ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφους τῆ ἀποκτεῖναι ἀθῶον.
 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν, ἐνεδρεύει
 ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτῆ. Ἐνεδρεύει
 τῆ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐ-
 τόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτῆ ταπεινώσει αὐτόν· κύψει καὶ
 πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε
 γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ: Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ
 πρόσωπον αὐτῆ τῆ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύ-
 ριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πε-
 νήτων σου εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβής
 τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ: Οὐκ ἐκζητήσει. Βλέ-
 πεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τὸν παραδῆναι
 αὐτόν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὀρ-
 φανῶ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τῆ ἀμαρ-
 τωλῆ καὶ πονηρῆ· ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτῆ καὶ ἡ
 μὴ εὐρεθῆ. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τῆ αἰῶνος· ἀπολείσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆ. Τὴν
 ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας Κύριε, τῇ ἐτοιμασίᾳ
 τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ ἔς σου. Κρίναι ὀρφανῶ
 καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ προσθῆ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἀνθρω-
 πος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 10.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Επὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου: Μετα-
 ναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίου. Ὅτι ἰδὼ οἱ ἀμαρτωλοὶ
 ἐνέτειναν τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτρᾳν τῆ κατατο-
 ξεῦσαι ἐν σκοτομνήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι ἂν σὺ
 κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύ-
 ριος ἐν ναῶ ἀγίῳ αὐτῆ· Κύριος, ἐν ἱερῶν ὁ θρόνος αὐ-
 τῆ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι· τα

βλέφαρα αὐτῆ ἐξετάζει τὰς υἰὰς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτῆ ψυχὴν. Ἐπιβρέξει, ἐπὶ ἀμαστολίς παγίδας, πῦρ, καὶ θείον, καὶ πνεῦμα καταγιγδοῦς, ἢ μίρις τῆ ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀργῆς· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Σώσον με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. Ματαία ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῆ· χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν κακὰ. Ἐξελεθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσσαν μεγαλορρήμονα. Τῆς εἰπόντας· Τὴν γλώσσαν ὑμῶν μεγαλυνῆμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστί· τίς ἡμῶν Κύριός, ἐστίν; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τῆ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσασμαι, λέγει Κύριος. Θῆσμαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάζομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήθη μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἐως τίνας θύομαι βουλῆς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυ-

14 ΚΑΘΙΣΜΑ Β'. ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. ΙΔ'.

κτός; Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου. Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ ἐλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῷ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, ἐκ ἔπι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Κύριος ἐκ τῆ οὐρανοῦ διεκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱούς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι σοφῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρηιώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Ὁὐκ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίωντες τὸν λαὸν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βουλήν πτωχοῦ κατησγόνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτῆ ἔστι. Τίς δώσει ἐκ Σιῶν τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν ἀρχαλωσίαν τῆ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἀγίῳ σου; Πορευόμενος ἀμώμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐ-

τοῦ· ὅς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσση αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, ἔσσεσθαι εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'. 45.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' ἐγὼ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἔπεισέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μου ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν σωματίσάντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτός ἐπαίδευσάν με αἱ νεφραὶ μου. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄδην, καὶ οὐκ ὀφείσεις τὸν δαίμον σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς, πληρώσεις με ἐνφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΣ΄. 16.

Προσευχὴ τοῦ Δαυὶδ.

Εἰσακούσαν, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχευε τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου, οὐκ ἐν χεῖλισι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδίτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπισκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ ἔχ εὐρίθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβεις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκίκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ αὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσακούσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθιστηκῶν τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμῶν. Ἐν σκίπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυκὶ περιεκόκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθευτο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ. Ἐπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς Σηραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφρασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς· ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, βρομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀρῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς υἱίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ'. 17.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ᾧ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐδύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαὺλ, καὶ εἶπεν.

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου· Κύριος περιέωμά με, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσστης με. Ὁ Θεὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κεράς σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περιέσταν με ὡδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρ ῥοῦ ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναῶ ἁγίου αὐτῆς φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἐσαλεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρόμος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλόγσεν· ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐκλινεν οὐρανὸς, καὶ κατέβη καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκουφήν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἄερον. Ἀπὸ τῆς πληκνυθήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διεπλήθον, γάλακτα καὶ ἀνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψίστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσχόρπισεν αὐτοὺς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτοὺς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὕδατων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπιτιμησῶν σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

Ἐξάπεμψεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαδέν με, προσελάβετό με ἐξ
 ὕδατων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ
 ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Πρόσ-
 φθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος
 ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσε-
 ται με, ὅτι ἠθέλησέν με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ
 τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χει-
 ρῶν μου ἀνταποδώσει μου. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυ-
 ρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ
 κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆ ἐκ
 ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἁμώμος μετ' αὐτοῦ, καὶ
 φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύ-
 ριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
 τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ. Μετὰ ὁσί-
 ασις ἔστη, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔση, καὶ μετὰ
 ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔση, καὶ μετὰ στρεβλῆ διαστρέψεις.
 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων
 ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνου μου, Κύριε ὁ Θεός
 μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυθιθήσομαι ἀπὸ
 πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος. Ὁ
 Θεός μου, ἁμώμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυ-
 ρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐ-
 τόν. Ὅτι τίς Θεός, παρέξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεός, πληρὸς
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεός ὁ περιζωννύων με δύναιμι, καὶ
 ἔθηκε ἁμώμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας
 μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψηλά ἵστων με. Διδάσκων
 χεῖράς μου εἰς πόλεμον· καὶ ἔθου τόξον χαλκῆν τοὺς βρα-
 χίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμόν σωτηρίας, καὶ
 ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνῴρθωσέν
 με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σε αὐτὴ με διδάξει. Ἐπλάτυνας
 τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη
 μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ καταλήψομαι ἀθ-
 τῆς, καὶ ἐκ ἀποστραφήσομαι, ὥστε ἂν ἐκλείψωσιν. Ἐκβλή-
 ψω αὐτὰς, καὶ σὺ μὴ δύνωνται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τῶν
 πόδας μου. Καὶ περιζωσάς με δύναιμι εἰς πόλεμον, συν-

ἐδόξασας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου.
 Καὶ τῆς ἐχθρῶν μου ἔδωκός μου νότον, καὶ τῆς μισούντας
 με ἐξώληθρυσας. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων πρὸς
 Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτοῦν αὐτοὺς
 ὡσεὶ χυοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν
 κενῶν αὐτῆς. Ῥῦσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις
 με εἰς κεφαλὴν ἔθνων. Δαός, ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδόξασέ μοι,
 εἰς ἀκοὴν ὡτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐφεύσαντό
 μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν
 τρίβων αὐτῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητός ὁ Θεός, καὶ ὑψώ-
 σῃτω ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός, ὁ διεδῶκε ἐκδικήσεις
 μοι, καὶ ὑποτάξας λαοῦ ὑπ' ἐμέ ὁ ρύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
 μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με,
 ἐκπὸ ἀνδρός ἀδίκου ρῦσαι με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι
 σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλο-
 νων τὰς σωτηρίας τῆ βασιλείας, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ
 αὐτοῦ, τῷ Δαυΐδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 18.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Οὐρανοὶ δοξοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν ἔργων
 αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῖ καὶ
 ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιαί,
 εὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχ' ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν
 τῆν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
 ἐκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἠλίῳ ἔθετο τὸ σῆ-
 μα αὐτῆ, καὶ αὐτὸς ὡς νομφίος ἐκπορευόμενος ἐκ πα-
 τέρου αὐτῆ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτῆ ἀπὸ
 ἄκρου τῆ οὐρανοῦ ἢ ἐξόδος αὐτῆ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτῆ
 ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβήσεται
 τῆς δόξης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἀμωμος, ἐπιστρεφῶν
 ψυχὰς· ἡ ματορία Κυρίου πιστὴ, σφριζούσα νῆπιμα. Τὰ
 δικαιώματα Κυρίου εὐθεῖα, ἐφφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐπιτολή

Κυρίου τριτανγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ λίθου τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δῆλος σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσει αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κριμάτων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τῆς δούλης σου. Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσῃς, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαροθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς ἐξουσίαν τὰ λόγια τῆς στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε, βοήθε μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσασθαι σου τὸ ἄνεμα τῆς Θεῆς Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου· Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ἀλοκαῦτωμά σου πιανάτω. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν βουλήν σου πληρώσῃ. Ἀγαλλιάσομεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεῆς ἡμῶν μεγαλυνθήσομεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτῆ ἐξ ἄρανῃ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ ἄτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλοῦμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλεῦσάν σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθα σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν σου

τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν βέλῃσιν τῶν
 χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐ-
 τόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθικας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τῆ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδω-
 κας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη
 ἡ δόξα αὐτῆ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
 ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν γὰρ μετὰ τῆ προσώπου σου.
 Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλει τοῦ
 Ὑψίστου ἢ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς
 ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
 Ὅτι θῆσεις αὐτῆς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς κηρὸν τῆ προ-
 σώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτῆ συνταραξεί αὐτῆς, καὶ
 καταφάγεται αὐτῆς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Ὅτι
 ἐκλίναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλαίς, αἷς οὐ μὴ δύ-
 νωνται στῆναι. Ὅτι θῆσεις αὐτῆς νῶτον, ἐν τοῖς περίλοι-
 ποῖς σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι Κύριε ἐν
 τῇ δυνάμει σου, ἄσμεν, καὶ φαλῶμεν τὰς δυναστείας σου.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ'. 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ἐσθιῆς.
 ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με
 μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτώματων
 μου. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ ἢκ εἰσακήσθη
 καὶ νυκτός, καὶ ἢκ εἰς ἀνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἀγῶνι κατοί-
 κεις, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἠλπισαν οἱ πατέρες
 ἡμῶν, ἠλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτῆς. Πρὸς σέ ἐκέκραξαν,
 καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἠλπισαν, καὶ σὺ κατησχύνθησαν.
 Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώ-
 που, καὶ ἐξουθινημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξε-
 μωχθήρισάν με, ἐλαλήσαν ἐν χειλέσιν, ἐκίνησαν κεφαλῆν.

Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι
 θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκπαύσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς
 μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ
 μήτρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ· μὴ ἀπο-
 στῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν
 μοι. Περιεκύκλωσάν με μέσχοι πολλοί, ταῦροι πίνοντες πε-
 ριέσχον με. Ἦνοιξαν ἐκ' ἐμοῦ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρ-
 παζῶν καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορ-
 πίσθη πάντα τὰ ὀστά μου. Ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κη-
 ρὸς τρεκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς
 ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
 λείουγγί μου, καὶ εἰς χεῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι
 ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων πε-
 ριέσχον με. Ὄρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμη-
 σαν πάντα τὰ ὀστά μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδὴν
 με. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱ-
 ματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς
 τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμῆ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
 Ῥῦσαι ἀπὸ θυμαρίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς
 τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ
 κροῦτων μονοκερωτῶν τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι
 τὸ ὄνομα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνή-
 σω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνεῖσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ
 σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ
 ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ· ὅτι οὐκ ἔξουδένωσεν, οὐδὲ προσ-
 ὤχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσω-
 πον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐ-
 τόν, ἀσκήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔμπαινος μου ἐν ἐκκλη-
 σίᾳ μεγάλη, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβου-
 μένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰ-
 νήσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίας
 αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφή-
 σονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσ-
 κυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατρίαι τῶν ἔθνων·
 ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνων.

Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτῆ προπεσῶνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ φυγὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησμένῳ, ἃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ'. 22.

Τῷ Δαυὶδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλῶσσης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεφεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, ἢ φοβηθῆσμαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν ἐλιθόντων με. Ἐλίπανας ἐν ελαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκου με, ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυὶδ, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ εἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ. Αὐτός ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἄθως χεραὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐκ ἔλαθεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆ, καὶ ἐκ ὤμασεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλάσιόν αὐτῆ. Οὗτος λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρό-

σωπον τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν ἄτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν ἄτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' 24.

Τῷ Δαυὶδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν φυγὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασχυυθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε ἢ μὴ κατασχυυθῶσιν. Αἰσχυυθήτωσαν οἱ ἀνομῶντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σε, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὺ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνησθήτι τῶν οἰκτιρισμῶν σε, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σε, ὅτι ἀπὸ τῶ αἰῶνός εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σε μνησθήτι μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σε, Κύριε. Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδήγησῃ πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι οἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτῆ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐλάσθητι τῇ ἀμαρτία μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τίς ἐστὶν ἀνθρώπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ πρετίσσοτο. Ἡ φυγὴ αὐτῆ ἐν ἀγαθαῖς αὐλοῦσεται,

καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβημένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτῆ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχὸς εἶμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τὸς ἔχθρους μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ σῶσαί με· μὴ κατασχυνθῆην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακίαι καὶ εὐθείαι ἐκλλώντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῆ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'. 25.

Τῷ Δαυΐδ.

Κρίνον με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σε κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐπρέδῃσα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομητῶν οὐ μὴ εἰσελθῶ. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίφομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σε Κύριε. Τῆ ἀκῆσαι με φωνῆς αἰνεσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σε, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ἴπυ ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήκθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πῦς μου ἐστὶ ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλαγήσω σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΣ'. 26.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τῆ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
 Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος θείλιασώ;
 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακῶντας, τῷ φαγεῖν τὰς σάρκας
 μου. Οἱ ἐλίθοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν
 καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, ἡ φο-
 βηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῆ ἐπ' ἐμέ πόλεμος,
 ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠτήσαίμην παρά Κυρίου, ταύ-
 την ζητήσω, τῷ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάρας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τῷ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα
 Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἁγίου αὐτοῦ. Ὅτι
 ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτῆ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέ-
 पासέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτῆ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσε
 με. Καὶ νῦν, ἰδὲ, ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρὸς μου. Ἐ-
 κώκλωσα καὶ ἔβουσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῆ θυσιάαι αἰνέσεως
 καὶ ἀλαλαγμῶ· ᾄσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσακού-
 σον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἀλέησον με, καὶ
 εἰσακούσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου. Κύριον ζητή-
 σω, ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύ-
 ριε ζητήσω. Μὴ ἀπαστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ
 καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τῆ δόλου σου. Βοηθός μου
 γενῶ, μὴ ἀπασχερακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ
 Θεός ὁ Σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγ-
 κατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν
 με, Κύριε, ἐν τῇ ἀδῶ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῶ εὐ-
 θεία, ἵνεκα τῶν θυβρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς
 ἐλιθόντων με, ὅτι ἐπανίστησάν μοι μάρτυρες ἀδικοί, καὶ
 ἐφύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆ. Πιστεύω τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυ-
 ρίου, ἐν γῆ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ
 κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμῆ· μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ θέεσθαί με πρὸς σέ ἐν τῷ αἰρεῖν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τοῦ ἁγίου σου. Μὴ συνελκύσης με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με. Τῶν λαλόντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλοσίου αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι ἡ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελείς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτῆς. Εὐλογητός Κύριος, ὅτι εἰσέηκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήτην. Καὶ ἀνέβαλεν ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τῆς χριστῆς αὐτοῦ ἐστίν. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτῆς, καὶ ἔπαρον αὐτῆς ἕως τῆς αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28.

Τῷ Δαυίδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱὸς κριτῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησέ, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυ-

ρίου συντρίβοντος κέδρας, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρας τῆ Λιθάν. Καὶ λεπτυεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτουτος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κὰδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει ὄρυμνους, καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐτῆ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτῆ δώσει· Κύριος εὐλογῆσει τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

ᾨδὴ τῆ ἐγκαινισμῆ τῆ οἴκου Δαυὶδ.

Γνώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβίς με, καὶ οὐκ εὐφρανας τὸς ἐχθροὺς μου ἐπ' ἐμὲ. Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐκίκραξα πρὸς σὲ, καὶ ἴασώ με· Κύριε, ἀνήγαγίς ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λαίκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτῆ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆ. Ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ δελήματι αὐτῆ. Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυκίᾳ μου: Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ δελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπίστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράζομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογησεταιί σοι χυθῆς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἤλεπσέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐστρεψας τὸν κοπετὸν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διεῖρξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιεξωρῆσέ με εὐφρασύνην. Ὅπως ἐν ψαλμῷ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανογῶ· Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογησάμαί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

Επί σοί, Κύριε, ἤλπισα μὴ κατασχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ῥῦσαί με, καὶ ἐξέλθ' με. Κλῖνον πρὸς με τὸ ἔς σε· τάχυνον τῆ ἐξελίσθαι με. Γενῶ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆ σῶσαί με. Ὅτε κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ, καὶ ἕνεκεν τῆ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Βεβαίωσέ με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὑπερασπιστὴς μου, Κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τῆς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου. Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου· ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἔ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τῆς ποδῶν μου. Ἐλίησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλειπεν ἐν ὀδυνῇ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν πένεσι. Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τῆς ἐχθρῶν μου ἐγενήθη ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου ἀνάδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔβου εἶπον ἀποφυγὸν ἀπ' ἐμῆ, ἐπελήθησθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθη ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλὸς· ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτὰς ἦμα ἐπ' ἐμέ, τῆ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί Κύριε ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου, ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου. Ῥῦσαί με ἐκ χερῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὴν δόξαν σου, σῶσάν με ἐν τῷ ἔλεει σου. Κύριε, μὴ κατασχυθεῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Δίσχυθησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδης. Ἀλαλα γενήθητω τὰ χεῖλη τὰ ὄδρια τὰ λαλῶντα κατὰ τῆ δικαίου ἐνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ

ἐξοδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἐκρυψας τοῖς φοβημένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσι ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακούψεις αὐτὸς ἐν ἀποκρύφῳ τῆς προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπασεῖς αὐτὸς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Ἀπὲρρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τῆτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγένοι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτῶ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταίωσθε ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΑ'. 31.

Τῷ Δαυὶδ, συνέσειως.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσῃται Κύριος ἁμαρτίαν, ἐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶ ὄσλος. Ὅτι εἰσησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσῶ μου, ἀπὸ τῆς κραζειν με ὄλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐδαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἀκαυθαι. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμῶ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίσει. Σὺ με εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιδῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἳς οὐκ ἔστι συνέσις. Ἦν κημῶ καὶ γαλινῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγχαίς, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῆς ἁμαρτωλῆς,

τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κυρίου ἔλεος κυκλώσει. Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κυρίου, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΒ΄. 32.

Τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθεῖσι πρέπει ἄνεσις. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθύς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τῆ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τῆ σοφίας αὐτῆ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συναγωγὴ ὡσεὶ ἁσπὸν ὕδατα θαλάσσης, τίθει ἐν θησαυροῖς ἀδύσσευς. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτῆ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικῶντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγένεθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμὰς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλή τῆ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτῆ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, ᾧ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῆ, λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τὰς υἱὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου αὐτῆ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὰς κατοικῶντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας ἢ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτῆ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ κλίθει· θουάμεως αὐτῆ οὐ σωθήσεται. Ἴδού, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ

τὸ ἔλεος αὐτῆ. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψει αὐτὰς ἐν λιμῶ. Ἡ δὲ φυγὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἔσται. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ στόματι τῷ ἁγίῳ αὐτῷ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ΄. 33.

Τῷ Δαυΐδ, ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐναντίου Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεῖσις αὐτῆ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν εἰ μὴ κατασχυρθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκίκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῆ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβάλει Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτὰς. Γεύσασθε καὶ ἴδατε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπαΐνασαν, οἱ δὲ ἐκζητῶντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλάττωθησονται παντός ἀγαθῆ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβου Κυρίου διδάσξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶναι, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακῆ, καὶ χεῖλη σου τῆ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακῆ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δώξου αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὠτα αὐτῆ εἰς ὀνειδίαι αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ, τῆ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκίκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ

πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτὸς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τῆς ταπεινῆς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτὸς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Αὐτρώσεται Κύριος φυγὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ΄. 34.

Τῷ Δαυίδ.

Δίκασον, Κύριε, τῆς ἀδικούντάς με, πολέμησον τῆς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἐκχεον βρομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου: Σωτηρία σου εἰμι ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυρθήτωσαν οἱ λογιζόμενοι μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλισθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι ὄψεσθαι ἐκρυψάν μοι διαφθοράν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνειδίδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν ἔγνωσκαι, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἐκρυψε, συλλαδέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πασεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὄσα με ἔρῃσι: Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ ἔγινωσκον, ἠρώτων με. Ἀυταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντιἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτῆς παρενόχλειν μοι, ἐνεδούμην σάκκον. Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου

ΚΑΘΙΣΜΑ Ε΄ ΨΑΛΜΟΣ ΔΕ΄.

ἀποστράφησται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως
 εὐηρέστην ὡς πενήτων καὶ οκνηρωπαίρων οὕτως ἐταπεινω-
 μην. Καὶ κατ' ἐμὲ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχησαν, συνήχη-
 σαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ ἔκ ἐγνων. Διεσχίσθησαν, καὶ
 κατενόγησαν ἐπέεράσάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρο-
 σμῶ, ἔβρουξαν ἐπ' ἐμὲ τῆς ἐδούτας αὐτῶν. Κύριε, ποτε
 πόφη; ἀποκατάσῃσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας
 αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαι
 ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπι-
 χαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές με ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με
 ἀωρεῖάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικῶς
 ἔλαλθον, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν
 ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον: Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
 ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς; Κύριε, μὴ ἀποστῇ
 ἀπ' ἐμῆ. Ἐξεγέσθητι, Κύριε, καὶ πρόσχευε τῇ κρίσει μου,
 Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρινοῦ με
 Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ
 μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν: Εὐ-
 γε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν: Κατεπίομεν αὐτόν.
 Δίσχυθησαν καὶ ἐντραπίησαν ὅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς
 κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μι-
 γαλορρήμονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθη-
 τωσαν ὡς θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν
 διακπαυτός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρη-
 νίαν τῆ δόλου αὐτῆ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δι-
 καιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινό σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΕ΄. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδὶ Κυρίου, τῷ Δαυΐδ.

Φησὶν ὁ παρὰ νόμος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ· Οὐκ ἔ-
 φόδος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ. Ὅτι ἐδόλωσεν
 ἐνώπιον αὐτοῦ, τῆ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτῆ, καὶ μισῆσεν
 ταῖς ῥήματα τῆ στόματος αὐτῆ ἀνομία καὶ δόλος· ἐ-
 γβουλήθη συνιέναι τῆ ἀγαθῶναι. Ἀνομίαν διελογίσαστο ἐ

πῆς κοίτης αὐτῆ, παρέβη πάση ὁδῷ ἐκ ἀγαθῆ, κακία δὲ προσώχθισε. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ καὶ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σωσεις, Κύριε ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῖσι. Μευσθήσονται ἀπὸ πίστεως οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτάς. Ὅτι παρά σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γνωσκούσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῆ καρδίας. Μὴ ἐλθέτω μοι πῆς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἐπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ σὺ μὴ δύνωνται στῆναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΣ'. 36.

Τῷ Δαυΐδ.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλον τῆς ποιῆσας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχύ ἀποξηραυνθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα γλῶσς ταχύ ἀπρπεσῶνται. Ἐλπίσασ ἐπὶ Κύριον, καὶ ποιεὶ χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλήτῳ αὐτῆς. Κατατροφῆσον τὸν Κύριον, καὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκαλύψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἐλπίσασ ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγητε τῷ Κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατενοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιῶντι παρανομίαν. Παύσω ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκαταλίπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, εἰ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ ἔ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτῆ, καὶ ἔ μὴ εὔρης. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατροφήσουσιν ἐπὶ πληθειεί-

ρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρῖ-
 ξει ἐπ' αὐτὸν τὰς ὀδόντας αὐτῆ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγέλασε-
 ται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτῆ. Ῥομ-
 φαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξου αὐτῶν τῆ
 καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πέννητα, τῆ σφάζει τὰς εὐθεῖς τῆ
 καρδίᾳ. Ἡ Ῥομφαία αὐτῶν εἰσελθοὶ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν,
 καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν. Κρεῖσσον ὀλίγον τῶ δικαίῳ
 ὑπὲρ πλῆτον ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτω-
 λῶν συντριβήσονται, ὑποσηρῖζει δὲ τὰς δικαίους ὁ Κύριος.
 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδὸς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία
 αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ κατατοχυρθήσονται ἐν καιρῶ
 πονηρῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμῆ χορτασθήσονται. Ὅτι οἱ ἁ-
 μαρτωλοὶ ἀπολένται, οἱ δὲ ἐγχοὶ τῆ Κυρίου, ἅμα τῶ δο-
 ξασθῆναι αὐτῆς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς
 ἐξέλιπον. Δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
 δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογῶντες αὐτὸν
 κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευ-
 θήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ διαθήματα ἀνθρώπου κατενθῶ-
 νεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτῆ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ, ἡ
 καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντισηρῖζει χεῖρα αὐτῆ. Νεώ-
 τερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον
 ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτῆ ζητῶν ἄρτους.
 Ὁ ἄνθρωπος τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρ-
 μα αὐτῆ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλινον ἀπὸ κακῆ, καὶ
 ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι
 Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείπει τὰς ὀσίους
 αὐτῆ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθή-
 σονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ
 κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσι εἰς αἰῶνα αἰῶνος
 ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα
 αὐτῆ λαλήσῃ κρίσιν. Ὁ νόμος τῆ Θεῆ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ
 αὐτῆ, καὶ οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαθήματα αὐτῆ. Κα-
 τανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τῆ θανάτωσαι
 αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖ-
 ρας αὐτῆ, καὶ οὐ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνηται

αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐ-
 τῆ, καὶ ὑψώσει σε τῆ κατακληρονομησαὶ γῆν· ἐν τῷ ἐξο-
 λοθρευέσθαι ἀμαρτωλῶς, ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψώ-
 μενον, καὶ ἐπαίρόμενον ὡς τὰς κέδρους τῆ Λιθάνου. Καὶ
 παρῆλθον, καὶ ἰδὲ ἔκ τῆν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ ἔχ-
 ῆν ὑρέθη ὁ τόπος αὐτῆ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτη-
 τα, ὅτι ἐστὶν ἐγκαταλείμμα ἀνθρώπου εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ πα-
 ράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείμμα-
 τα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δι-
 καίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν
 καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσε-
 ται αὐτούς, καὶ ἐξελεύεται αὐτούς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώ-
 σει αὐτούς, ὅτι ἔλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΖ'. 37.

Τῷ Δαυὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τῆ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
 παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σε ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεθή-
 ριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἐστὶν ἴασις ἐν τῇ σαρ-
 κί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· ἔκ ἐστὶν εἰρήνη ἐν
 τοῖς ἀστέροις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι
 αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον
 βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν αἱ
 μωλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαι-
 πώθησα καὶ κατεκάμψθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
 ἐκυθροπαζῶν ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψαῖαι με ἐπλήσθησαν ἐμ-
 παιγμάτων, καὶ οὐκ ἐστὶν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκα-
 κώθη καὶ ἐταπεινώθη ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμῶ
 τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
 καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σὲ ἔκ ἀπεκρίθη. Ἡ καρδία μου
 ἐταράχθη, ἐγκατελίπε με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀ-

φθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ ἔκ ἐστι μετ' ἐμῆ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς ἔκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἀλαλὸς ἔκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτῶν. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἔκ ἀκῶν, καὶ ἔκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἔλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπίσα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεὸς μου. Ὅτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμπαλοῦσάν με ἐπέστησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισῶντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδοξάλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθούνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῇ ἀπ' ἐμῆ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΗ'. 38.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδοθὲμ, ὡδή τῷ Δαυΐδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τῶ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσση μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακῆν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ εἰήγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαίνισθην. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελίτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσση μου: Ἰνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρασ μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐσίν, ἵνα γινῶ τί ὑπερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ, παλαιτῶς ἔδου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστροφός μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιδόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοι γε ἐν εἰκόνι διακορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσεται. Ὁλοσαυρίζει, καὶ ἂν γινώσκει τίτι συν-

ξαι αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστίν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἁ-
μαρτιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκας με. Ἐκωφί-
σθη καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀ-
πόστησον ἀπ' ἐμῆ τὰς μάλιστα σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἐ-
χθρῶς τῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνο-
μίας ἐκαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν
σοφίαν αὐτῆ· πλήν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσ-
τάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου,
ὡνάτισαι τῶν δακρῶν μου. Μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πά-
σοικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοὶ παρεπρόδημος, καθὼς πάντες
οἱ πατέρες μου. Ἄνεξ μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τῆ με ἀπελ-
θεῖν, καὶ ἐκέτε ἢ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΘ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέειπε μοι, καὶ
ἐστάκουσε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀντήγαγέ με ἐκ λάκκου
καλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέ-
τραν τῆς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου. Καὶ
ἐπέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ
ἡμῶν. Ὁφονται πολλοί, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν
ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, καὶ μα-
ρίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁ-
μοιωθήσεται σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν
ὑπὲρ ἀριθμὸν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα
δὲ κατήρτισέ μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ
ἔζητήσας· τότε εἶπον: Ἰδοῦ, ἦκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου
ἠγγράπται περὶ ἐμοῦ, τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός
μου, ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας
μου. Ἠγγηγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη· ἰ-
δοῦ, τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ καλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνωσ. Ἦν δι-

καισύνην σου ἐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλαβοῦτό μου. Ὅτι περίεχόν με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ ἠδυνήθην τῷ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία με ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ρύσασθαι με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μου πρόσχες. Καταισχυθηθήσασιν καὶ ἐντραπήσασιν ἅμα οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξῆραι αὐτήν. Ἀποστραφείσασιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυθήσασιν οἱ βέλοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι· Ἔυγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήσασιν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε, Κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς. Μεγαλουθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι καὶ πένης, Κύριος φροντεῖ μου. Βοηθὸς μου καὶ ὑπασπισιότης μου εἶ σὺ, ὁ Θεὸς μου· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Μ. 40.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχῶν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ρύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αὐτὸν, καὶ ζήσει αὐτὸν, καὶ μακαρίσει αὐτὸν ἐν τῇ γῆ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίτης οἰκίας αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀφρώστῳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἠμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροὶ μου εἶπον κακά μοι: Ὅτι ἀποθάνειται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ εἰ εἰσπορεύετο τῷ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξήκουσέ με ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αἰτό. Κατ' ἐμὸν ἐφύθησαν πάντες

ὁ ἐχθρός μου, κατ' ἐμὴ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παρά-
 ρημον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προση-
 ῖται τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μὴ
 ῖται ὅν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὴ
 ὑπερηφανίαν. Σὺ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με,
 καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς
 με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ
 τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου
 εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ ἀ-
 πὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ'. 41.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνοδον τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὕδα-
 των, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. Ἐδέφη-
 σαν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα·
 ποτε ἤξω, καὶ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τῆ Θεῶ; Ἐμνη-
 σθή τα δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ
 λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Πού ἐστὶν ὁ Θεός σου;
 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
 ἐπελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θάυμαστῆς, ἕως τῆ οἴκου τοῦ
 Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἑξομολογήσεως ἤχου ἐορ-
 τάζοντος. Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἰνατί συν-
 παράσσεις με; Ἐλπίσων ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἑξομολογήσομαι
 αὐτῷ, σωτήριον τῆ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς
 ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταραχθῆ, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σε
 ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσ-
 σος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταράκτων σου.
 Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σε, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ δεύ-
 λον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ, καὶ νυκτός
 κηρῆ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσιυχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρω-
 τῶ τῷ Θεῷ; Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰτί μου ἐπελάθου; καὶ
 ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκκλίθειν τὸν ἴχ-
 θύον μου; Ἐν τῷ καταθῆσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνεῖσθ' ἐξέ με

42 ΚΛΘΙΣΜΑ Σ' ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. ΜΓ'.

εἰ ἐχθροὶ μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν: Πῶς ἔστιν ὁ Θεὸς σου; Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 42.

Τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρίνον μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῆσαι με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου, ἵνατί ἀπόσω με; καὶ ἵνατί σκυθρωπαῶν πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλιβεῖν τὸν ἐχθρὸν μου; Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀντά με ὠδήγησαν, καὶ ἤγαγον με εἰς ἕρος ἁγίον σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ ἑσταστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἔξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνοισιν τοῖς υἱοῖς Κορί.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὕμνοις ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἔβη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτοὺς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξεβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλήρονόμησαν γῆν καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ἄλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ὑμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ ῥόμφεῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου εἰ σώσει με. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπίστρεφας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ τοῖς ἔθνεσι δίσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἀνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλήμασιν αὐτῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν ταῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναυτίου μου ἔστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ ἰσχυρῆς ὄνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐκλίνας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ὀμίχλη θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλοτερον. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σου θανατοῦμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξελύθητι, ἵνατί ὑπναῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόση εἰς ἔλος. Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπίλαυθάνη τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς γούν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωται ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τοῖς υἱαῖς
Κορέ εἰς σύνοιαν. Ὡδή ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Εξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἰγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, κίλαμος γραμματέως ἐξηγράφου. Πραῖος κἀλλει παρά τῆς υἱᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἐξηχύθη χάρις ἐν χειλεσί σου, διὰ τῆτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατέ· τῆ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κἀλλει σου, καὶ ἐντεινον καὶ κατευοῦσῶ, καὶ βασιλεύε· ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραάτητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὀδηγήσει σε θυμαστώσ ἡ δεξιὰ σου. Τὰ βέλη σου ἠκουημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πισυῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τῆτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλεον ἀγαλλιάσειωσ παρά τῆς μετόχουσ σου. Σμύρνα καὶ στάκτη καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλαφαντίνων· ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῆ πεμῆ σου. Παρέστη ἡ βασιλισσὴ ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλημένη. Ἄκισον, θυγατερ, καὶ ἴθε, καὶ κλίνου τὸ οὖσ σου, καὶ ἐπιλάβου τῆ λαῶ σου, καὶ τῆ οἴκου τῆ πατρός σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύσ τῆ κἀλλουσ σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Ἰούρου ἐν δώρεισ· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσασιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρός τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖσ χουσοῖσ περιβεβλημένη, πεποικιλημένη. Ἀπενεχθήσουνται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησιοῦ αὐτῆς ἀπενεχθήσουναί σου. Ἀπενεχθήσουνται ἐν εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσουνται εἰς ναόν βασιλέως. Ἀντί τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεισ αὐτῆσ ἀρχοντασ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μυθοθήσομασ τῆ ὀνόματόσ σου ἐν πάσῃ γνεῖᾳ καὶ γενεᾳ. Διὰ τῆτο λαοὶ ἔξομολογήσουναί σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι καὶ εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο ἐφοβηθήσομεθα ἐν τῷ ταράσσειναι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἦχθησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτῆς. Τῶν ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡγάσασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐσαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρῶτῳ πρῶτῳ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῆς Θεᾶς, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξου συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε, καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Μ5'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμὸς.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τῆς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐβα-

σίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς καθῆται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τῷ Θεῷ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ'. 47.

Ὡδῆ τοῖς υἱοῖς Κορέ, δευτέρα Σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐρίξω, ἀγαλλιάσασθε πάντες τῆς γῆς· ὄρη Σιών, τὰ πλευρά τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διεήλθον ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες αὐτῶν ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεί ὠδίνες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψει πλοῖα Θαρσαῖς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυναμίεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐβεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάδομεν, ὁ Θεὸς, τὸ ἄλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεὸς, οὕτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθησαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ὅσους τῶν κριμάτων σου, Κόριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διεγηγήσαθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θεοβηταῖς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διεγηγήσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι αὐτός ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμός.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσαθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἱ τε γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου συνέδινον. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀναίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ

πρόβλημά μου. Ἰνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἢ ἐνομία τῆς κτήνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δουσίμῃ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τῆς πλούτης αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνοος ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκενώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν Ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθείς τὸ πρωῒ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ Ἄδῃ· ἐκ τῆς ὀξείας αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ αἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήφεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκρατηθήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς κτήνων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς Σεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν· ἐκ Σιῶν ἡ εὐπρέπεια τῆς

ὠραιότητος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν
 καὶ οὐ παρασιωπήσεται· Πῦρ ἐνώπιόν αὐτοῦ καυθήσεται,
 καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγίγῃ σφόδρα. Προσκαλέσεται τὸν
 οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτῶ,
 συναγαγεῖτε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους,
 τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ
 οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν.
 Ἀκουσον, λαὸς μὲ, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρ-
 τυρόμαι σοι· ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σὺ, εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυ-
 σιαῖς σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου
 ἐστὶ διαπαντός. Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μύσγους,
 οὐδέ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους. Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα
 τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.
 Ἐγὼ γὰρ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης
 ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Ἐάν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἶπω· ἐ-
 μὴ γάρ ἐστίν ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ
 φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Θύσον
 τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς
 εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ
 ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ
 Θεός· Ἴνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμ-
 βάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματος σου; Σὺ δὲ ἐμί-
 σησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀ-
 πίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετα-
 μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε
 κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητος. Καθί-
 μενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου καταλαλεῖς, καὶ κατὰ τῆς υἱῆς
 τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐ-
 σίγησα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὁμοτος· ἐλέγξω
 σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.
 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε
 ἀρπάσῃ, καὶ ἔσῃ μὴ ἡ ὀρυσμένη. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει
 με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἢ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφήτην, ἡνίκα εἰσήλθε πρὸς Βηρσαβεὶ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπί πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς κακότητος μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ οὐκ ὀμώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Καὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὡς ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί με. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδόγηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδῆλωσάς μοι. Ὑψώσῃς με ὑψώπων, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅσπερ τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐδές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλθῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ὑψαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τῇ δικαιοσύνῃ σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθουον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ εὐκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱ-

ρουσκήμ. Τότε εὐδοκήσεις Συσίαν δικαιοσύνης, ἀναφ
 ράν και ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Συσί
 στήριόν σου μέσους.

Δόξα, και νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἔλθειν Δωὶκ τῷ
 Ἰδουμαίου, και ἀναγγεῖλαι τῷ Σαούλ, και εἰπεῖν αὐτῷ
 Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός, ἀνομίαν ὄλην τὴν
 μέραν; Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν ἠκα
 νημένον ἐποίησας δολον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθῶ
 σύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησα
 πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Δι
 τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε και μετ
 ναστεῦσαι σε ἀπὸ σκηνώματός μου, και τὸ ῥίζωμά σου ἐ
 γῆς ζώων. Ὀφονται δίκαιοι και φοβηθήσονται, και ἐ
 αὐτὸν γελάσονται και ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ
 Σετο τοῦ Θεοῦ βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλ
 Σε τοῦ πλούτου αὐτοῦ, και ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ μαται
 τητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατὰ καρπὸς ἐν τῷ σῆκ
 τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τῆ Θεῶ εἰς τὸν αἰῶνα, και
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸ
 αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, και ὑπομενω τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρι
 στὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαιεθ, συνέσεως τῷ Δαυὶδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Δειφθ
 ρησαν, και ἐδδελόχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀ
 γαθόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκύψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺ
 τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἡ ἐκζητῶν τὸ
 Θεῶν. Πάντες ἐξήκλιγαν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶ

γαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐραζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν σῶσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοθήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφραυνθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαιούς, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ. Οὐκ ἰδοὺ Δαυΐδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με. Ὁ Θεὸς, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώσωσαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐκ ἐπροέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς φυγῆς μου. Ἀποστρέψου τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε ἐξολόθρευον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαυΐδ.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχε μοι, καὶ εἰσακούσόν μου. Ἐλυτήθη ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθη ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομία, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν

ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· Τίς δώσει με πτέρυγας ὡσεὶ περιστέρως; καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω. Ἰδοὺ, ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ κτύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοφυχίας καὶ ἀπὸ καταπίδου. Καταπόντισσον, Κύριε, καὶ καταδίεψέ τὰς γλῶσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τελευτήματα αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνεΐδισέ με, ὑπήνεγκα ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησε, ἐκρύβην ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἐσόψυχε, πνεύμων μου, καὶ γυνέστε μου· ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορευθήμεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ Σαδωνιοὶ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεόν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελωῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐμὴ εἰρήνη τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποαιδῶναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψέ ἐπὶ Κυρίου τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· καὶ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ, ὁ Θεός, καὶ τάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνθρωποι αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἠμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ΄. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμα-
κρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτη-
σαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί
μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
ψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ. Ἐν
τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοί
αὐτῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ
τὴν πτέρυγαν μου φυλάξουσιν. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυ-
χήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενός σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις. Ὁ Θεός τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ
ὄπλα μου ἐνώπιόν σου. Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπι-
στρέφουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα
ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ
Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ
Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνεσεῶς σου. Ὅτε
ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀ-
πὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος, εὐαρε-
στήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ Ν5΄. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν,
ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς
τὸ σπήλαιον.

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ
ψυχὴ μου· καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως

οὐ παρέλθη ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ Ἰρανό, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τὰς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένες. Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητε ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παρίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. Ὀρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητε ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΥΑΛΜΟΣ ΝΖ΄. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψευδῆ. θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆς ὄψεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυσσῆς τὰ ὠτα αὐτῆς. Ἥτις ἔκ εἰσακθίσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦνται φαρμακευομένη παρά σοφοῦ. Ὁ Θεός συντρίψει τὰς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξεδυνωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτῆ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ὡσεὶ κηρὸς τακεῖς ἀνταναιρεθίσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπὶ αὐτούς, καὶ ἔκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τῆ συνιέναι τὰς ἀκάνθας αὐτῶν τὴν ράιμον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ἔργῃ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὁ

αν ἴδῃ ἐκδικῆσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίφεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τοῦ δικαίου, ἀρὰ ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαουλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ θανάτῳ αὐτόν.

Ἐξελῶ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐναντιομένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαι με. Ῥῦσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι οὐκ ἐθήρευσαν τὴν ψυγὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί. Οὐκ ἔστιν ἀνομία μου, ὅτι ἡ ἀμαρτία μου, Κύριε· ἄνευ ἀνομίας ἐβλαβήθην καὶ κατεύθουσα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ δεῖξέ μοι τὸ κράτος σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Πρόσχευε τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οὐκ ἐκείνησιν πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἴδού, αὐτοὶ ἀπεφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ, Κύριε, ἐκγελάσεις αὐτούς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μοι εἶ· ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. Ὁ Θεὸς μου δεῖξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου· Διασκορπίσων αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστὴς μου, Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ἀργίᾳ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν·

ιάν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσπασα
τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου.
Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέ-
ρα θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ ὅτι σὺ ὁ Θεός
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΘ'. 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς ψηλογραφίαν τῷ Δαυ-
ιδ, εἰς διδαχὴν, ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας,
καὶ τὴν Συρίαν Σοβαί, καὶ ἐπίστρεψεν Ἰωαβ, καὶ ἐπάταξε
τὸν Ἐδώμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν Ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ο Θεός ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς ὠργισθῆς, καὶ
ὠκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσπασας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας
αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἐδει-
ξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανούξεως.
Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν, τοῦ φογεῖν ἀπὸ
προσώπου τόξου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σω-
σον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεός ἐλάλησεν
ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίχιμα,
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γα-
λαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῖμ κραταίωσις
τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου, Μωαβ λέξης τῆς
ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου·
ἔμοι ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν πε-
ριοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ, ὁ
Θεός, ὁ ἀπώσαίμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς
δυνάμειν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ μα-
ταίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν,
καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσῃ τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 60.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυιδ.

Εἰσακούσων, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχεε τῇ προσ-
ευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περὶ τὴν γῆν πρὸς σὲ ἐκέκραξα,

ἐν τῷ ἀκηδίασαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὤψωσάς με. Ὡ-
 δήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος, ἀπὸ προ-
 σώπια ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τὰς αἰῶ-
 νας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ,
 ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς
 φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείου
 προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτῆ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Δια-
 μενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν
 αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει; Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΑ΄. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδοιθούμ· ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποτάγηται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ
 τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ
 μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἔως
 ποτε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς
 τοίχῳ κεκλιμένῳ, καὶ φραγμῷ ὡσμένῳ. Πλὴν τὴν τιμὴν
 μου ἐβουλεύσατο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δόξῃ τῷ στό-
 ματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο.
 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγητι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑ-
 πομονή μου. Ὅτι αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλή-
 πτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν
 μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλ-
 πὶς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίζατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ
 λαῶν, ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ
 Θεός βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
 ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγαῖς· τοῦ ἀδικῆσαι
 αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδι-
 κίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος εἴαν ᾖ, ἢ
 μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός· δύο
 ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ, Κύριε,
 τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀπεθώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμειν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σε ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσασαί σε. Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στίατος καὶ πίστευτος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκίπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινέθησεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΓ΄. 63.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εἰσακούσων, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἔχθρου ἐξελού τὴν ψυχὴν μου. Σκίπασόν με ἀπὸ συστραφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον· Τίς ὄψεται αὐτούς; Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξηρευνῶντες ἐξηρευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός. Βίλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν·

καὶ ἐξηνοθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπιεῖ ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐπαινθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς Δαυὶδ.

Ὡδὴ Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιήλ, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, περιζωσμένος ἐν δυναστείᾳ, ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Ταράχθησονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρῶτας καὶ ἐσπείρας τέρψεις. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἠέτοιμασία. Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνου τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σαγόνισι αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατίλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐναιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πλότητος. Πιανθήσονται τὰ ὄρατα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλιάσιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλιάδες πλη-
θύνουσι αὐτῶν· κικράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ΄. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Αγαλλίατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, ὅτε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτῆ. Παύσατε τῷ Θεῷ· Ὡς φο-
βερά τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται
σε οἱ ἐχθροὶ σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψα-
λάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ἰψίστα. Δεῦτε,
καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξη-
ραν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεῖ εὐφρανθήσομεθα ἐ-
πὶ αὐτῷ, τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνου-
τες, μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν
ἡμῶν καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ
Σεμέου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δούτος εἰς σάλου
τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐκύρωσας
ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν
παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπιβίβασας ἀν-
δρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ
ὑδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου,
ὡς διεστείλε τὰ χεῖλή μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ
θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα μεμελωμένα ἀνοίσω σοι, με-
τὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβού-
μενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ
στόματί μου ἐκίκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου
Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέ-
στησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδμήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος. ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Αναστῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπεται ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολθῶσι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκόσι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· παραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατοῦς τῶν ὄρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεός κατοικεῖ μονοτρόπος ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἦ ἰσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσαξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Βραχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶα αἰ

κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δίδει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπήτου, τῇ ωραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιφερᾶς περιηγυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρινα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμιῶν. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἵνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀνέσθης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόγματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοῦσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεός συνπλαῖσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριγῶς διαπορευομένων ἐν πλημμυραῖς αὐτῶν· Ἐἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κύνων σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε, τὸν Θεοῦ, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἠγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλίμ. Ἐντείλει ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυναμῶσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σε ἐπὶ Γερουσαλήμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς θαλάσσαις τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασκορπίσον ἐθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλονται· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα

αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄρατε τῷ Θεῷ, ψάλα-
τε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ
κατὰ ἀνατολάς. Ἴδού, δώσει τῷ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνά-
μειως. Δότε δόξα τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια
αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστός ὁ
Θεὸς ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύ-
ναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων·
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Σώσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, Ἥλ-
θον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταίγεις κατεπόντισαί
με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλι-
πον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισθῶ-
ντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκον-
τές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουσι. Ὁ Θεὸς
οὐ ἐγnows τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμυεῖαί με ἀ-
πὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθῆσαι ἐπ' ἐμέ οἱ ὑ-
πομείνοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴδὲ ἐντρα-
πίησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι
ἕνεκά σου ὑπῆνεγκα ὄνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρό-
σωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
κου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυφα ἐν νηστεία τὴν ψυχάν
μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἐν-
δυμᾶ με σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κα-
τ' ἐμοῦ ἰδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἐψαλ-
λον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ,
Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους

σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυθιέτην ἐκ τῶν μεσούτων με, καὶ ἐκ τῶν βαθύων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισαίτω καταίγις ὑδάτος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ σῶμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστόν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι ἤλιθονταί, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχε· τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γενώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ ἤλιθοντες με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτούς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνη σε. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βιβλίου ζῶντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχός καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνίσσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὄψης, μεγαλυῶν αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἠρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μέσγου νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφραυνθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὁμῶν. Ὅτι εἰσῆκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπειθμένους αὐτοῦ ἐκ ἐξουδίωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεός σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ

κατοικήσασιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσασιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σε καθέξασιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ, εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυροθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυροθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένθης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

Τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναθάδ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Επὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυροβείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ῥῦσαί με, καὶ ἐξελῆς με. Κλίνον πρὸς με τὸ ὄσος σου, καὶ σῶσόν με. Γενῆς μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τῷ σῶσαί με. Ὅτι περιέωμά με καὶ καταφυγὴν με εἶ σύ. Ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν, ἐκ χειρὸς παρανομῆντος καὶ ἀδικῆντος. Ὅτι αὐτὸ εἶ ἡ ὑπομονὴ μου, Κύριε· Κύριε, ἠέλιός μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπισηροίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἠμύνησίν μου διαπαντός· ὡσεὶ τρέμας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος. Πληρωθήτω τὸ σῶμα μου αἰνε-

σεως ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀποβρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύμ μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβλαύσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες: Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι ἔκ ἐστι ὁ ῥυόμενος. Ὁ Θεὸς μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεὸς μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχευ. Αἰσχυρῆθῶσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιβαλλόντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχυρὴν καὶ ἐντροπὴν ἐζητῶντες τὰ κακά μου. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν σίνεσίν σου. Τὸ ῥῆμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου. Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνκι. Ὁ Θεὸς μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τῶ νῦν ἀπαγγελεῖ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείας, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἔως ἂν ἀπαγγελοῦ τὸν βραχίονά σου, τὴ γενεὰ πάση τῇ ἐρχομένη. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεὸς, ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ Θεός, τίς ὁμοίός σοι; Ὅσας ἐδείξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς· καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀδύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγες με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀδύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγες με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμῶν τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεός· ψαλλῶ σοι ἐν κιθάρα, ὁ ἅγιος τῶ Ἰσραὴλ. Αἰγαλλιάσονται τὰ χεῖρά μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἣν ἐλυτρώσω. Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυρῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΑ΄. 74.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σολομών, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν

δικαιοσύνη, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω
 τὰ ἄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρι-
 νεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πε-
 νιπτῶν, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ
 τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβή-
 σεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα
 ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη
 καὶ πλήθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ
 κατακυριεύσει ἀπὸ Θαλάσσης ἕως Θαλάσσης, καὶ ἀπὸ πο-
 ταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προ-
 πεσοῦνται Λιβίαι, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χροῦν λήξουσι.
 Βασιλεῖς Θαραεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσάξουσι, βασιλεῖς
 Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν
 αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύ-
 σουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ
 πένητα, ὃ οὐχ ὑπέσχε βοήθης. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πέ-
 νητος, καὶ ψυχᾶς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδι-
 κίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ
 ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύχονται περὶ αὐ-
 τοῦ διαπαντός· ἄλην τὴν ἡμέραν εὐλογῆσαι αὐτόν. Ἔ-
 σται σῆμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπερῶν
 αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσου-
 σιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ εὐλογημένου εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι
 αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαρίσονται αὐτόν. Εὐ-
 λογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια
 μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς
 τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθή-
 σεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ' 72.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῆ καρδίας.
Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγου ἐξ-
εγύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις,
εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάενους ἐν
τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ σπέρωμα ἐν τῇ μαστιγι αὐτῶν. Ἐν
κόποις ἀνθρώπων ἔκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων ἔμαστιγω-
θήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ υπερηφάνια αὐ-
τῶν εἰς τέλος, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθον εἰς
διάθεσιν καρδίας. Διενσήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,
ἀδικίαν εἰς τὸ ὄψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς ἕρανον τὸ στό-
μα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ
τοῦτο ἐπιστρέφει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις
ἐνρηθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον: Πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ
εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ: Ἰδοὺ, οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ,
καὶ εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλάστου. Καὶ εἶ-
πα: Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψά-
μην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγω-
μένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγγὸς μου εἰς τὰς πρῶτας.
Εἰ ἔλεγον: Διηγῆσομαι ἕτως· ἰδοὺ, τῆ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου
κουυβέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν
ἐνώπιόν μου. Ἔως οὐ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιασῆριον τοῦ Θεοῦ,
καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας
αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακὰ· κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆ-
ναι. Πῶς ἐγένοντα εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπεινα; ἐξέλιπον, ἀπώλον-
το, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνώπιον ἐξεγαιρομένου,
Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι
ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν· καὶ γὰρ
ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνω. Κτηνώδης ἐγενήθη παρὰ
σοὶ· καὶ γὰρ ἀπαπαντῶς μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς

εξίας μου, καὶ ἐν τῇ βελῆ σου ᾠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης
 προσελάβης με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ ἔρανώ; καὶ παρά
 τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ
 σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ
 Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ
 σου ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ
 σου. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκελλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἔστι, τί-
 θεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγαγεῖναι με
 πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πυλαῖς τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ΄. 73.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ὑνατί, ὁ Θεὸς, ἀπώσω εἰς τέλος; ᾠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ
 πρόβατα νομῆς σου; Μυτίσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτί-
 σω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ράβδου κληρονομίας σου· ὄρος
 Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκηνώσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον τὰς χεῖρας
 σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐποιήσασθε
 ἔχθρος ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυγήσαντο οἱ μισοῦντές
 σε ἐν μίσῳ τῆς ἐορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
 καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν ἀρου-
 ρῷ ξύλων, ἀξίναῖς ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
 ἡ πέλεκυ καὶ λαβευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν
 ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ
 σκῆνωμα τοῦ ὀνοματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἰ-
 συγγενεῖαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό: Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν
 πάσας τὰς ἐορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν
 οὐκ εἶδομεν, οὐκ εἰσιν ἐτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσκεται ἐτι.
 Ὡς ποτε, ὁ Θεὸς, ὀνειδίει ὁ ἔχθρος, παρεξυνεῖ ὁ ὑπεναντίας
 τοῦ ὀνοματός σου εἰς τέλος; Ὑνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου,
 καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ
 Θεὸς, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
 ἐν μίσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν
 γῆν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ
 τὸ ὕδατος. Σὺ συνεθλάσας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρακόντος,

ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοσι. Σὺ διέβροχθας
 πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἰθθαμ. Σὺ
 ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῶσι
 καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ἑσπέρια τῆς γῆς· ἕρος καὶ
 ἕαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνεΐδισε
 τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρωξύνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ
 παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξεμολογουμένην σοι, τῶν φυ-
 γῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον
 εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς
 γῆς οἰκῶν ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφῆτω τιταπεινωμένος καὶ
 κατησχυμένος, πτωχὸς καὶ κένυς αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
 Ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὠ-
 νεΐδισμου σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ἔλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ
 τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων
 σε ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ' 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξεμολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξεμολογησόμεθά σοι καὶ
 ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυ-
 μασιά σου. Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθυτήτας κρινῶ. Ἐτά-
 κη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐπερίω-
 σα πρὸς εὐλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ πα-
 ρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι. Μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαί-
 ρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὁμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ
 ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ θυσμῶν, οὔτε ἀπὸ
 ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ Θεὸς κοίτης ἐστὶ. Τοῦτου ταπεινοί, καὶ
 τοῦτου ὕψοι· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου,
 πλήρες κεράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τῆτο, πλὴν
 ὁ τρυφίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρ-
 τῶλοι τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ
 τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
 συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ. 75.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ,
ὠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰσραὴλ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν ἐθνῶν, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ Σαυμασιῶς ἀπὸ ὄρεων αἰωνίων· ἐταράχθησαν πάντες οἱ αἰσυνετοὶ τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐκ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπισημείωσός σε, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσαξαν οἱ ἐπιδειηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντισησεται σοι; ἀπὸ τότε ὀργή σε; Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ πᾶσαι πάντα τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Ὅτι ἐνδύμιον ἀνθρώπου ἐπομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμῖς ἑορτάσει σοι. Ἐξέασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ ἄκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ, καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέειπέν μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπήντησέν μοι. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχῃσα, καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἰσχυραίας, καὶ ἔτη αἰωνία ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς ἐπὶ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπωσεται Κύριος, καὶ οὐ προσήσεται τοῦ εὐδοκῆσαι ἐτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπο-

κόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τὸ οἰκτιροῦσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῆ τοὺς οἰκτιρῆμας αὐτῆ; Καὶ εἶπα: Νῦν ἠρξάμην· αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολογήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνωρίζας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλοτοῦν ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδοσαν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσαν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἠχοῦς ὕδατων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τρογῶ. Ἐφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου ἢ γνωσθήσονται. Ὁδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ' 77.

Ἀρμονίῃς ἱερῆς μελιθόα ᾠσματα Δαυὶδ.
Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ἡμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀναίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκούθη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεάν ἑτέραν. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. Καὶ ἀνέστη μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμου ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίζαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα. Γιαὶ οἱ τεθνησκεινοὶ, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐ-

τῶν. Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ
 πιλαθῶνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
 ἐκζητήσωσιν. Ἴνα μὴ γένωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γε-
 νιά σκολιὰ καὶ παρασυκράνουσα· Γενεὰ, ἣτις οὐ κατέθενε
 τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ
 πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραΐμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τό-
 ξοις, ἐφράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐθυλάξαν τὴν δια-
 βήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἐβουλήθησαν
 πορεύεσθαι. Καὶ ἐπιλαθόντο τῶν ἐνεργησιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν
 θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὡς ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίου τῶν πατέρων
 αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τα-
 νως. Διέρρηξε θαλάσσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρήθη-
 σεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡ-
 μίρας, καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε
 πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτὴς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸς
 ὕδατα. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαστάνειν αὐτῷ, παρεπί-
 κραναν τὸν Ὑψίστον ἐν ἀνδρῶν. Καὶ ἐξεπίρασαν τὸν Θεὸν
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αὐτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς
 αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον· Μὴ δύνη-
 σεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τραπέζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπὶ ἐπάταξε
 πέτραν, καὶ ἐρρύθησαν ὕδατα, καὶ χειμάρθοι κατεκλύσθησαν.
 Μὴ καὶ ἄσπον δύναται δεῦναι, ἢ ἐτοιμάσαι τραπέζαν τῷ
 λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβαλετο, καὶ
 πῦρ ἀνήθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι
 οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ τῷ σωτήριον
 αὐτοῦ. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας
 οὐρανοῦ ἀνέωξε. Καὶ ἐβρέξεν αὐτοῖς μάννα φαγῆν, καὶ
 ἄρτου οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτου Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄν-
 θρωπος, ἐπιστατισμὸν ἀπίσειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμογνήν. Ἀ-
 πῆπε νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ
 λίβα. Καὶ ἐβρέξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ γοῦν σάοκας, καὶ ὡσεὶ
 ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ
 τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω τῶν σκηνοπηγῶν αὐτῶν.
 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπίδομα

αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐσεργήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐτι τῆς βρώσεως αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι ταῦτοις ἤμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλεπον ἐν μάταιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σκευῆς. Ὄταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὠρθίζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαι, ὅτι ὁ Θεὸς βοήθης αὐτῶν ἔστι, καὶ ὁ Θεὸς ὕψιστος λυτρωτῆς αὐτῶν ἔστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτῆ, οὐδὲ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῆ. Αὐτὸς δὲ ἔστιν ἀκτίρμων, καὶ ἰλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὄργην αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνθρώπων. Καὶ ἐπέσρεψαν καὶ ἐπέαράσαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώργισαν. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτῆ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς Ἐλίβοντος. Ὡς ἔθετο ἐν Αἴγυπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῆ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Γάνιος. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρῆματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπίσταιλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυια, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἰρμαίῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς κύνους αὐτῶν τῇ ἀκροδί. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλαζῇ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τοὺς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πείλῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξὴν αὐτῶν τῷ ποσί. Ἐξαπίσταιλεν εἰς αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὄργην καὶ ἔλιψεν, ἀποστολῆν δὲ ἀγγέλων πάντηδων. Ἦδοκίησαι τρίβον τῆς ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτων φυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρῶτότερον ἐν γῆ Αἴγυπτῳ ὁ

πασχόντων πάντων πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ
 αἰπῆρην ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀντήγαγεν αὐτοὺς
 ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι,
 καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε Σα-
 ρασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος αὐτοῦ
 ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίησάτο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ
 προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχο-
 νίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατεσκήνωσαν ἐν τοῖς σκηνώμασι
 αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέρασαν καὶ παρεπί-
 ραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ
 ἐβουλόξαντο. Καὶ ἀπίστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ
 πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ
 παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυ-
 τοῖς αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτόν. Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ
 περιέδωκε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπίστω-
 σεν τὴν σκηνὴν Σιλωμ, σκηνώμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώ-
 ροις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν,
 καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλει-
 εν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
 περιέδωκε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατίφαγε πῦρ, καὶ αἱ πα-
 ρένες αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
 πέσον, καὶ αἱ γῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξη-
 ῤεθη ὡς ὁ ὑπνών Κύριος, ὡς θανάτος κεκραϊπαλκῶς
 ἐοῖκου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω,
 νεκρὸς αἰῶν ὃν ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπόσάτο τὸ σκηνώμα
 αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ φυλὴν Ἐφραϊμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέ-
 ατο τὴν φυλὴν Ἰουδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησεν. Καὶ
 ἀκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἄγιασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῆ
 ἐμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ
 τὸν δεῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν
 βοσκάτων, ἐξέπισην τῶν λογενομένων ἔλαβεν αὐτόν. Παι-
 αίνειν Ἰακώβ τὸν δεῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονο-
 μίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποιμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας
 αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτῶν ἠδύπησαν αὐτοὺς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία

ΨΑΛΜΟΣ ΟΗ'. 78.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, ἤλθεσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίσησαν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀστέων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ τῆν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μωχθηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλος σου; Ἐκχεῖς τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομα σου ἐκ ἐπικαλεσάντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνηστῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ἵτι ἐπρωχέυσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τῆς ὀνόματός σου· Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλασθήτι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη: Πῆ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδικησις τῆς αἵματος τῶν δούλων σου τῆ ἐκκεχυμένου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμός τὸν πεπιδνημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τὰς ψυχὰς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπαπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνειδίσάν σε, Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνθρομολογησόμεθα σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελουῦμεν τὴν αἰνεσίαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ'. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον
τῷ Ἀσάφ, ψαλμός ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδύγων ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφανῆθι

ἐναντίον Ἐφραΐμ, καὶ Βενιαμίν, καὶ Μανασσῆ. Ἐξέγημενον
 τὴν δύναμειάν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ Θεός,
 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σω-
 θήσομεθα. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἕως ποῦτε ὀργίξῃ
 ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; Ὑψώσεις ἡμᾶς ἄστου
 δακρῶν, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ; Ἔθε ἡμᾶς
 εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυ-
 κτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον
 ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε, καὶ σωθήσομεθα. Ἄμ-
 πελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατέστρεψ-
 σας αὐτήν. Ὀδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατέφυτευ-
 σας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν
 ὄρη ἢ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κείρους
 τοῦ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ
 ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς. Ἰνατί καθεῖλες τὸν
 ῥαγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευό-
 μενοι τὴν ὁδόν; Ἐλυμνήσατο αὐτήν ὡς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μο-
 νός ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεός τῶν δυνάμεων,
 ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ ἑρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι
 τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφάτευσεν
 ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυ-
 τῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως
 τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Πενηθήτω ἡ γαῖρα σου ἐπὶ ἄν-
 δρα δεξιᾶς σε, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκούταίωσας σεαυ-
 τῷ. Καὶ ἔ μὴ ἀποσῶμεν ἀπὸ σῆ ζωίσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνο-
 μά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρε-
 ψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π'. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμός ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ
 Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ ὁδοῦ τυμπανου, ψαλτή-
 ρου τεορνῶν μετὰ κιθάρας. Σαλπείσατε ἐν νεομηνίᾳ σαλπείγ-
 ης, ἐν εὐσήμερῳ ἡμέρα εὐστῆς ἡμῶν. Ὅτι πρόσχημα τῷ Ἰα-

ραήλ ἔσει, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἠλώσασαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἀρσενίων τοῦ νεῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδουλεύσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρύσαμήνη σε, ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαι σοι. Ἰσραήλ, εἰάν ἀκούσης μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάττονον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραήλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὸς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραήλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη. Ἐν τῷ μηδενί αὐ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπεινώσω, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον αὐ τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στείατος τοῦ ροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχάρτασεν αὐτούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ΄. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεὸς ἔση ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεῶν διακρινεῖ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνατε ὄφρα μὴ καὶ πτωχῷ ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλθετε πένητα καὶ πτωχῶν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσαθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνήκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἔσε, καὶ υἱοὶ Ἰψίσε πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν· ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ὡδή ψαλμοῦ τῷ Δαάφ.

Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; Μὴ σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανθροῦσαντο γνώμην, καὶ ἐβλαψάντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἰπὺν· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρευσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους, καὶ σὺ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοιοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὰ κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο· τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωᾶβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεδὰλ, καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλῆκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσούρ σύμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσὼν. Ἐξολοθρευθήσαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὀρήθ, καὶ Ζήθ, καὶ Ζαβεὶ, καὶ Σαλμανᾶν. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, οἵτινες εἶπυ· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου, τοῦ αὐτοῦ ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διασπλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη· αὐτῷ καταδιώξεις αὐτούς ἐν τῇ καταγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Δίσχυνθήτωσαν καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ εντραπήτωσαν καὶ ἀπολείθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομα σοι· Κύριος, σὺ μόνος Ὑψίστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Καρέ.

Ως ἀγαπήσῃ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς ἀβύσσους τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεόν ζῶντα. Καὶ

γαρ φραυθίου εὐρεν εαυτῶ οικίαν, καὶ τρογῶν νοσσιὰν ἑαυτῆ, οὐ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιασθηρία σου, Κύριε τῶν δυναμέων, ὁ Βασιλεὺς μῆ καὶ ὁ Θεὸς μῆ. Μακάριοι οἱ κατοικῶντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνεσοῦσέ σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σὲ· αἰθάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῷ διεθέτο, εἰς τὴν κοίτην αὐτῷ κληθῆναι, εἰς τὸν πόπον, οὐ ἴθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, θεθίγεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυναμέων, εἰσακήσων τῆς προσευχῆς μῆ, ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπίετέ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεπον εἰς τὸ πρόσωπον τῆ χειρὸς σῆ. Ὅτι κρίσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεοῦ μῆ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀληθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακία. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυναμέων, μακάριος ἀνθρώπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ΄. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέσειψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀρῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σῆ, ἐκαλύψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέσειψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίσειψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόσειπον τὸν θυμὸν σῆ ἀπὸ ἡμῶν. Μὴ εἰς τῆς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σῆ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπίσειψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαὸς σῆ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σῆ, καὶ τὸ σωτήριόν σῆ δώσης ἡμῖν. Ἀκήσομαι τί λαλήσει ἐν ἡμοῖ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τῶν λαῶν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς οἴκῆς αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ αὐτῷ. Πλὴν ἐγγύς τῶν φοβημένων αὐτῷ τὸ σωτήριον ἐντῆ, τῆ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεβλήσαν. Ἀ-

ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
δέκρυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ
ἡμεῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ
προκαρεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαδήματα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτω-
χός καὶ πένθης εἰμί ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι θεοὺς
ἔμι· σῶσον τὸν δευλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ
σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κικράζομαι ὅλην τὴν
ἡμέραν· εὐφρανεν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ
ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικής
καὶ πολυέλιος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύ-
ριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκου-
σάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔ-
στι κατά τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξεου-
σι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι
τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ
εἶ Θεός μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πο-
ρεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ
ροδοῦσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεός
μου, ἐν ἅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύσω τὴν ψυ-
χὴν μου ἐξ ἅδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανε-
στησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ σὺ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύ-
ριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ
πολυέλιος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν
με· ὁὗς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν οἶόν

τῆς παιδείκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρῆθήτωσαν· ὅτι σὺ
Κύριε, ἐδοκίμησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΣ'. 86.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός ψόδης.

Οἱ θεμέλιοι αὐτῶ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος
τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδο-
ξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι
Ρ'αῦδ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γνώσκασί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπίων, ἄνθρωποι ἐγεννήθησαν ἐ-
κεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐ-
αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διτιμη-
σεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγενημέ-
νων αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Ὁδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μααθάν
τῶ ἀποκριθῆναι λόγον· συνέσεως Αἰθάμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη
κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσε-
λογίσθη μετὰ τῶν καταδαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀδοκίμητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὅσοι τραυ-
ματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτῶν
ἐκ τῆς χειρὸς σε ἀπόσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ
ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσηρίχθη
θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ
ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἑμοῦ, ἔθεντό με βδελύ-
γμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθη, καὶ ἔκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἠθέλησαν ἀπὸ πτωχείας, Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύ-
ριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μ

ταῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἔξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληλησμένη; Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπώλη τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψώθεις δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διετλήθον αἱ ὄργανά σου, αἱ φοβηρισμοὶ σε ἐξετάραξαν με· Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περισχόν με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'. 88.

Συνέσεως Αἰθᾶμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματι μου. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς ἔρανοις ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διετίμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τῶ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σε, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σε. Ἐξομολογήσονται οἱ ἔρανοι τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφίλαις ἐσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεῶν; Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῆ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλω αὐτῶ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατός εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀληθείά σου κύκλω σε. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλου τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκορπίσας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοὶ εἰσιν οἱ ἔρανοι, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐθιμελίωσας· τὸν Βορρῶν καὶ τὴν θαλάσσαν σὺ ἐκτίσας.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίον μετὰ δυναθείας. Κραταιώθητι ἡ χεὶρ σου ὑψώθητι ἡ δεξιὰ σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα, ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γενώσκων ἀλαλαγμῶν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας· Ἐθέμη βοήθειαν ἐπὶ δυνατῶν, ὑψώσα ἐκλεκτῶν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Ἐύρον Δαυὶδ τὸν δούλον μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν προώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν Σαλαῖσση χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιᾶν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλεῖται με· Πατὴρ μου εἶ σύ, Θεὸς μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Καὶ γὰρ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρά τῶν βασιλευσὶ τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασι μου μὴ πορευθῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέφομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδ' ἔ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀβητήσω. Ἀπαξ ὤμωσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ φεύσομαι τὸ σπέρμα

αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ. Καὶ ὁ Ψρόνος αὐτῆ, ὡς ὁ Ἡ-
 λιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς ἡ Σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπόσω καὶ
 ἐξουδένωσας, ἀνεβαλου τὸν χριστὸν σου. Κατέστρεψας τὴν
 διαθήκην τοῦ δουλοῦ σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἀγία-
 σμα αὐτοῦ. Καβεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου
 τὰ ὄχυράματα αὐτοῦ θειλίαν. Διήρπαξον αὐτὸν πάντες οἱ
 διεδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος ταῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὑψώ-
 σας τὴν δεξιάν των Ἰλιδόντων αὐτὸν, εὐφρανας πάντας τὰς
 ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐ-
 τοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ
 καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν Ψρόνον αὐτῆ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.
 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχευας αὐτοῦ
 αἰσχύνην. Ἔως ποτε, Κύριε, ἀποστρέψη εἰς τέλος; ἐκκαυθή-
 σιται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνησθήτι τίς μου ἡ ὑπόστασις;
 μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς των ἀνθρώπων;
 Τίς ἐστὶν ἀνθρωπος ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύ-
 σεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου. Πῆ εἰσι τὰ ἔλεη σου
 τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ἔωσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
 Μνησθήτι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ των δούλων σου, οὗ ὑπέ-
 σχου ἐν τῷ κέλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὀνειδίσαν οἱ ἐχ-
 θροί σου, Κύριε, ὃ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ
 σου. Εὐλογητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰένοιτο, γενοίτο!
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ
 τῆ ὀρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν αἰκουμέ-
 νην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀπο-
 στρέψης ἀνθρώπων εἰς ταπεινώσει καὶ εἰπας: Ἰπιστρέψατε
 υἱοὶ των ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἴτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε,
 ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθές, ἥτις διεπλήθη, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ
 ἐξουδενώματα αὐτῶν ἴτη ἴσονται, τὸ πρῶτ' ὡσεὶ γλῆν παρελ-

Ζοι. Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρέλθει, τὸ ἐσπέρασ ἀποπίσοι,
 σκληρυνθεῖη καὶ ξηραυθεῖη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου,
 καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
 ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου
 ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι
 τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυνα-
 στείας, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ
 πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.
 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σε
 τοῦ θυμὸν σε ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σε ἔγω γινώρισόν
 μοι, καὶ τῆς πεπαιδευμένης τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίσρεψον,
 Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τὰς δόλους σου. Ἐ-
 νεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασά-
 μεθα καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφραν-
 θεῖημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν
 κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τῆς δόξης σε, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σε, καὶ ὀδη-
 γησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἴστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατευθυ-
 νον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ ψ' 90.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος
 παρ' Ἑβραίοις.

Ο κατοικῶν ἐν βεθθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτω
 μου εἰ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπὶς ἀπ' αὐτόν.
 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θνηστων, καὶ ἀπὸ λόγου
 παραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι,
 καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπείεις. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ
 ἀλήθεια αὐτοῦ, ἐν φοβηθῆσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ
 βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει δια-
 πορευόμενῳ, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μισθμβρινῆ.
 Περεῖται ἐκ τοῦ κλέτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν

σου, πρὸς σὲ δὲ ἔκ ἐγγυεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατα-
νοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε,
ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστὸν ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσε-
λεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ ἔκ ἐγγυεῖ ἐν τῷ σκηνώ-
ματί σου. Ὅτι τοῖς Ἄγγελοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ
διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρού-
σῃ σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀ-
σπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα
καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκε-
πᾶσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραξεται πρὸς με,
καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξέλθω
αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλή-
σω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τῷ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ 94.

Ψαλμὸς ὠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀ-
νόματί σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀληθείάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ,
μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρα. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιή-
ματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
Ὡς ἐμμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐθαυμάθησαν οἱ
διαλογισμοὶ σου. Ἀνὴρ ἀφρων οὐ γινώσκει, καὶ ἀσύνετος
ὁ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρ-
τον, καὶ θρέψουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅ-
πως αὐτοὶ ἐξελοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὕ-
ψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε,
ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς
μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.
καὶ ἐπείθειν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν ταῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς

30 ΚΑΨΙΣΜΑ Π'. ΨΑΛΜΟΣ ψβ. ψγ'.
ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.
Δίκαιος ὡς φωνὴ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Διβάνῳ
πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς
αὐλαῖς τῆ Θεῶ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἐπι πληθυνθήσονται
ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαθῆντες ἔσονται τῆ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι
εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ψβ. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τῆ Προσαββάτου, ὅτι κατώκιστο ἡ γῆ·
αἶνος φῶδῆς τῷ Δαυτῷ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐπερέωσα τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται: Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου
ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῆ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε,
ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀρουσιν οἱ ποταμοὶ ἐπι-
τρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ
μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύ-
ριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπισώθησαν σφέδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ψγ'. 93.

Τῷ Δαυτῷ, Τετράδι Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος· Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσα-
το. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς
ὑπερηφάνοις. Ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ, Κύριε, ἔως πότε ἀμαρτω-
λοὶ καυχῆσονται; Φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλή-
σουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σου, Κύ-
ριε, ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χή-
ραν καὶ ὄρφανόν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ
εἶπον: Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροὶ, ποτὶ φρονήσεται.
Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν
οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων

ἄνθρωπον γυνώσκῃ; Κύριος γινώσκει τὰς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μῆταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τῆ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τὸ πρᾶναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὄρουσῃ τῷ ἀμαρτωλῷ βέβροτος. *Ὅτι ἐκ ἀπίσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆ ἐκ ἐγκαταλείψει. *Ἔως ἢ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχθροὶ αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. *Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρουσμένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἰδοῦθαι μοι, παραβραχὺ παρώκισεν τῷ εἴδῃ ἡφύγη μου. Εἰ ἔλεγον: Σοσάλευται ὁ πῆσμον, τὸ ἔλαός σου, Κύριε, ἰδοῦθαι μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφράναν τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσίστω σοι ἔρνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ φυγὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀβίων καταδικάσουσιν αὐτούς. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανισθῆ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 44'. 94.

ἄνθρωπος γυνώσκῃ; Κύριος γινώσκει τὰς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μῆταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τῆ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τὸ πρᾶναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὄρουσῃ τῷ ἀμαρτωλῷ βέβροτος. *Ὅτι ἐκ ἀπίσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆ ἐκ ἐγκαταλείψει. *Ἔως ἢ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχθροὶ αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. *Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρουσμένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἰδοῦθαι μοι, παραβραχὺ παρώκισεν τῷ εἴδῃ ἡφύγη μου. Εἰ ἔλεγον: Σοσάλευται ὁ πῆσμον, τὸ ἔλαός σου, Κύριε, ἰδοῦθαι μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφράναν τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσίστω σοι ἔρνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ φυγὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀβίων καταδικάσουσιν αὐτούς. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανισθῆ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δεῦτε ἀγαλασσώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς, ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. *Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. *Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῆ εἰσιν. *Ὅτι αὐτῆ εἰσιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν. Δεῦτε προσκυνῶμεν καὶ προσκίσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τῆ ποιήσαντος ἡμᾶς. *Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτῆ, καὶ πρόσβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ

σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὐ ἐπίρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα· Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσαλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ψε'. 95.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ὅτι ὁ οἶκος ᾠκοδόμητος μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογῆσατε τὸ ὄνομα αὐτῷ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Αναγγέλλετε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῷ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῷ. Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα· φοβερὸς ἵστι ὑπὲρ πάντα τῆς θεῶς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν θαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτῷ, ἀγνώσθη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριάι τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτῷ. Ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῷ προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτῷ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαὸς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανείσθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 45'. 96.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἦ γῆ αὐτῷ ἀπεκαθίστατο.
Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασιλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν
νῆσοι πολλαί. Νεφέλη γνόφης κύκλω αὐτῶ δικαιοσύνη καὶ
κρίμα κατόρθωσις τῆς δόξης αὐτῆς. Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆς προ-
πορεύσεται, καὶ φλογεῖ κύκλω τῆς ἐχθρῆς αὐτῆς. Ἐφαναν αἱ
ἀστραπαὶ αὐτῆς τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ
ὄρη ὡσαύτως ἐτάχθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου
Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνήγγειλαν οἱ ἄρανοί τὴν δικαιοσύνην
αὐτῆς, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτῆς. Διόχυν-
θῆναι πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώ-
μενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες
Ἄγγελοι αὐτῆς ἦκεσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαν-
το αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἐνεκεν τῶν κοιμάτων σου, Κύ-
ριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὑψίστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπε-
ρφώθης ὑπὲρ πάντας τῆς θεούς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον,
μισῶτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ὁσίων αὐτῆς,
ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτῆς. Φῶς ἀπέτειλε τῷ δικαίῳ,
καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφρανθήτε δίκαιοι ἐν
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογηθεὶτε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

ΨΑΛΜΟΣ 47'. 97.

Τῷ Δαυὶδ.

Αῶσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν
ὁ Κύριος. Ἐσῶσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ
ἅγιος αὐτῆς. Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σῶτήριον αὐτῆς, ἐναντίον
τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη
τῆς ἐλέους αὐτῆς τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ Ἰσ-
ραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σῶτή-
ριον τῆς Θεῶ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε
καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ψάλλετε. Ψάλλετε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα

ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῶ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἦκει κρίναι τὴν γῆν. Κρίναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαῶς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ ψΗ'. 98.

Τῷ Δαυΐδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἐργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χεραυθίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τὰς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι καὶ τιμὴ βασιλείας κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερῦσιν αὐτῶ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτῶ, ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτῶ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτῶ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουε αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγένου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτῶ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ψΘ'. 99.

Τῷ Δαυΐδ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτῶ ἐν ἀγαλλιάσει· γινώτε, ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ ἔχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτῶ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτῶ· εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῶ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς ἀλλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, ἐξομολογήσθε αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄ-

νομα αὐτῶ, ὅτι χρηστός Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔλεος αὐτῶ, καὶ ἕως γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαυΐδ.

Ελεος καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμενῳ ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τῶ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμνῆ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμῶ τῶ πονηρῶ, ἃ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλῶντα λάβρα τὸν πλησίον αὐτῶ, τῶτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τῶτῳ ἔσυνήθιστον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστῶς τῆς γῆς, τῶ συγκαθηῆσθαι αὐτῶς μετ' ἐμῶ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, ἕτός μοι ἐλειτῆργει. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς αἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα ἔκατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρώτας ἀπέκτεινον πάντας τῆς ἀμαρτωλῶς τῆς γῆς, τῶ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τῶς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῶ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίου Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησίν αὐτῶ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποσπρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῶ· ἐν ἡ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ ἔς σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλειπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράν-

Ξη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τὸ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
 Ἀπὸ φωνῆς τῆς στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστυν μου τῇ
 σαρκί μου. Ἦμισιώθην πλεκαῖν ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νε-
 κτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρου-
 δίου μονάζου ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζου-
 με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινούντες με κατ' ἐμῶ ὤμων.
 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
 κλαυθμῶ ἐκίρων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τῆ
 θυμῆ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ
 σκία ἐκλήθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ, Κύ-
 ριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυόν σου εἰς γενεὰν
 καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτερήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς
 τῆ οἰκτερήσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ
 δῆλοι σου τῆς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χῶν αὐτῆς οἰκτερή-
 σουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ
 πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομή-
 σει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ. Ἐ-
 πέδλιψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἐκ ἐξουδί-
 υωσε τὴν σέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὐτῇ εἰς γενεὰν ἑτέραν,
 καὶ λαὸς, ὁ κτιζόμενος αἰνεσεὶ τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν
 ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτῆ, Κύριος ἐξ ἄρανῶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέ-
 βλεψε, τῆ ἀκῆσαι τῆ στεναγμῶ τῶν πεπεδημένων, τῆ
 λῦσαι τῆς νίης τῶν τεθνατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν
 Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτῆ ἐν Ἱερουσα-
 λήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς
 τῆ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχυρὸς
 αὐτῆ: Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μοι. Μὴ
 ἀναγᾶγῃς με ἐν ἡμέσαι ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη
 σου. Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα
 τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἄρανοί. Αὐτοὶ ἀπολῶνται, σὺ δὲ
 διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ
 ὡσεὶ περιβολαίου ἐλίξεις αὐτῆς καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ
 ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ἐκ ἐκλείψουσι. Οἱ υἱοὶ τῶν
 θούλων σου κατισκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς
 τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτῆ. Τὸν εὐλατῶντα πάσαις τὰς ἀνομίαις σου, τὸν ἴωμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανῶντά σε ἐν ἔλεει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετὴ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτῆ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτῆ. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· ἕκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται ἕδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μὴντεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, ἕδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐπὶ τοὺς φοβημένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβημένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι γῆς ἐσμεν. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα θελήθην ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβημένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ παντῶν δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θεῖον αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ

ἔργα αὐτῆ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῆ. Εὐλόγει,
ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Τῷ Δαυὶδ, ὑπὲρ τῆς τῆ Κόσμου αντιστάσεως.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεὸς μέγα λυ-
θῆς σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀ-
ναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν ἔρανον ὡσεὶ δέ-
ριν, ὁ στεγαζῶν ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίδασιν αὐτῆ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερούγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τὰς Ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα, καὶ τὰς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
εὐλόγια. Ὁ Σιμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφαλείαν αὐτῆς, ἡ κλι-
θῆσεται εἰς τοῦ αἰῶνα τῆ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περι-
βάλλειον αὐτῆ, ἐπὶ τῶν ὀρέων σῆσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆ-
σεως σε φεύξονται ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σε δευλιάσασιν. Ἀνα-
βαίνουσι ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, οὐθεμελίω-
σας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ ἡ παρελεύσονται, ἰδὲ ἐπιστρέψουσι
καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποσέλλων πηγὰς ἐν φάραγγειν, ἀναμί-
σεν τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτίσει πάντα τὰ θηρία τῆ
ἀγρῆ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πε-
τεινά τῆ ἔρανον κατασκηνώσει, ἐκ μέσων τῶν πετρῶν δώσκει φω-
νὴν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτῆ ἀπὸ καρπῆ τῶν ἔργων
σε χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χορτὸν τοῖς κτήνεσι,
καὶ γλῶσσην τῆ θαλείας τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ
τῆς γῆς, καὶ αἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τῆ ἰλαρῦναι
πρόσωπον ἐν ελαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου σπυρίζει. Χορ-
τασθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδία, αἱ κέδραι τῆ Λιβάνου, ὡς ἐ-
φύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσονται· τῆ ἐρωδιῆ ἡ κατοί-
κια ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις, πέτρα κα-
ταφυγὴ ταῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιρὸς· ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν θέσιν αὐτῆ. Ἔθου οὐρότας, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν
αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρουμοῦ. Σκύμνος
ἐρωόμενος τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζήτησαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρωσιν

αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς
 μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς
 ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
 ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
 καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ
 μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων ὑψος, ὃν
 ἐπλάσας, ἐμπαίξειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δούναε
 τὴν προφῆν αὐτῶν εἰς εὐκκριον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλίξου-
 σιν· ἀνοιξάντος σου τὴν χεῖρα, τὰ σὺμπαντα πλησθήσονται
 γρησότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθή-
 σονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς
 τὸν γούν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου,
 καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος
 ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
 αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
 Ἰσώ τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 Ἦ δυνθεῖν αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι,
 ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλουῖα.

Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐ-
 τῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγῆσθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐ-
 τοῦ. Ἐπαινέσαθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθή-
 τω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον,
 καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
 Μνησθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐ-
 τοῦ, καὶ τὰ κήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραάμ
 δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ

Θεός ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτῆ, λόγου οὗ ἐντεταλατο εἰς χι-
λίας γενεάς. Ὁν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ
τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔσπασεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα,
καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων· Σοὶ δώσω τὴν
γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς τῷ ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν
αὐτῇ. Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς
λαόν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ
ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν
μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρέυσεθε. Καὶ ἐκά-
λεσε λιμὴν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.
Ἀπίστευεν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλου ἐπράθη
Γωσήφ. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σιδήρου
διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἔλθειν τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπίστευε βασιλεὺς καὶ
ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατίστησεν
αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτί-
σεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἐαυ-
τόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι. Καὶ ἐσήληθεν
Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χαίμ.
Καὶ πύξησε τὸν λαόν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐ-
τόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐ-
τῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαόν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς
δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπίστευε Μωϋσῆν τὸν δούλου αὐτοῦ,
Ἀαρών, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους
τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν περάτων αὐτοῦ ἐν γῆ Χαίμ.
Ἐξαπίστευε ἀκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς
λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ
ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξείρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βα-
τράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Βίβη, καὶ
ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὄριαις αὐτῶν. Ἔ-
θετο τὰς βροχὰς αὐτῶν γάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ
αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκάς
αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὄριου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ

ἦλθεν ἀκρις, καὶ βροῦχος, ἢ οὐκ ἦν ἀριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτοτοκοῦ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἔκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τῆ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρυγομήτρα, καὶ ἄρταν ἕραν ἔνεπλησεν αὐτῆς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τῆ ἀγίας αὐτῆ, τῆ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν ὄθλον αὐτῆ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τῆς ἐκλεκτοῦς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνων, καὶ πόνευ λαῶν κατεκληρονομήσαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆ, καὶ τὸν νόμον αὐτῆ ἐκζητήσωσι.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἀλληλουῖα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰρέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σε, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινῆσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἠμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἢ συνῆκαν τὰ θαυμάσια σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῆ ἐλέους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τῆ ἀνάματος αὐτοῦ, τοῦ γνω-

ρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέτιμησε τῇ Ἐρυθρᾷ
 Θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ᾠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ,
 ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ
 ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκαλύφεν ὕδωρ τοὺς
 θλίβοντας αὐτοὺς· εἰς εἶξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπί-
 ψευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἦσαν τὴν αἰνεσίαν αὐτοῦ. Ἐτά-
 χυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου-
 λὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
 ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνδρῶ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτη-
 μα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἄαρὼν
 τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἦνοιχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ
 ἐκάλυφεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρῶν. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ
 ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλοὺς. Καὶ
 ἐποίησαν μῶσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μῶσχου ἐ-
 σθίουτος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐ-
 τοὺς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἴγυπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ
 Χάμ, φοβερά ἐπὶ Θαλάσσης Ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολο-
 θρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔσται ἐν τῇ
 Θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποσφίψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
 τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς. Καὶ ἐξουδένωσε γῆν ἐπιθυ-
 μητὴν, οὐχ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
 τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐχ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐ-
 τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ
 ἐτελείσθησαν τῷ Βεελζεβὺρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ
 παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύν-
 θη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔσθη Φινεὶς καὶ ἐξιλίασάτο· καὶ
 ἐκόπασεν ἡ Θραῦσις. Καὶ ἐλογιάσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς
 γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν
 ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκαώθη Μωϋσῆς δι' αὐτοὺς· ὅτι
 παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διεσείλεν ἐν τοῖς χεί-
 λιασιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξολοθρεῦσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐ-

τοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐ-
 τοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς
 θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον,
 αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὡς ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς
 Χαναάν. Καὶ ἐφονοκτουήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμίαν-
 θη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
 μασι αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐδεδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν
 αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦν-
 τες αὐτούς. Καὶ ἔβληψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐτα-
 πεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκεις ἐβρόύσατο αὐ-
 τοὺς. αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ
 ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος
 ἐν τῷ Ἰλίδεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς θεή-
 σεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετε-
 μελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τοὺς εἰς οἰκτιρμούς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάν-
 των αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνα-
 γαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι
 σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Ἐύλο-
 γητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ5'. 106.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λευτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
 οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγα-
 γεν αὐτούς, ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θα-
 λάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῆ ἀνύδρῳ, ὁδὸν πό-
 λεως κατοικητηρίῃς ἔχοντες. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ
 αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξήλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ

Ἐλίβεσθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐ-
 τοὺς. Καὶ ᾠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὄδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευ-
 θῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
 Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινώσαν
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
 πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ
 λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ἵψίστου παρώξυναν.
 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠθύνθησαν, καὶ
 ἐκ ἧν ὁ βορῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβε-
 σθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς. Καὶ
 ἐξηγάγη αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς
 δεσμοὺς αὐτῶν διέβρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ
 τὰ ἔλεη αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
 θρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλῆς σιδήρης
 συνέβλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὅσῃ ἀνομίας αὐτῶν διὰ γὰρ
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς. Ἀπέστειλε τὸν λό-
 γον αὐτῆ, καὶ ἴασατο αὐτοὺς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν
 διασφορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη
 αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ θυσίασάν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἔξαγγειλάτωσαν
 τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν ἀγαλλιᾶσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασ-
 σαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ
 εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυ-
 θῷ. Εἶπε, καὶ ἔφη πνεῦμα καταγιγῶς, καὶ ὑψώθη τὰ κύ-
 ματα αὐτῆς. Ἀναθαίνουσι ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαί-
 νουσι ἕως τῶν ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακῆς ἐτήκετο.
 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σο-
 φία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλί-
 βεσθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξηγάγη αὐτῆς.
 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγιγῶτι, καὶ ἔφη εἰς ἄβυσσον, καὶ ἐσίγη-
 σαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν.

καὶ ὠδήγησεν αὐτὸς ἐπὶ λιμένα Βελήματος αὐτῶ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεά αὐτῶ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῶ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς ὄψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικόντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λιμένας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἔκ ἐσμίκρουνε. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ πλῆθους κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξεχύθη ἔξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτὸς ἐν ἀβάτῳ, καὶ ἔκ ὀδῶ. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατρίδος. Ὄφονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ σῶμα αὐτῆς. Τίς σοφός καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἔλεά τῷ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλῆῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

Ὡδή τῷ Δαυὶδ.

Ε'τοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσμαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρῳ. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπαινῶ τῶν ἡρανῶν τὸ ἔλεός σε, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς ἡρανεὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σε. Ὅπως ἂν ῥυθθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου: ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῶ: Ὑψωθήσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἔμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεὺς μου· Μωὰβ

λέξης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἰμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ ἑλιψέως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 108.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεός, τίνω αἰνεσίῳ μου μὴ παρασιωπήσης· ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκώκλωσάν με, καὶ ἐπολίμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηχώμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς με. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθῃ καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσειχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβῃ ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ γῆρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλείφθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνηθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διάπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἀνθρώπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησεν κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ

ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνε-
 δύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ
 ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενη-
 σήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν
 διαπαντός περιζώνονται. Ταῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιαβαλλόν-
 των με παρά Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρά κατὰ τῆς
 φυγῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἐνε-
 κεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστόν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με,
 ὅτι πτωχὸς καὶ πένθης εἰμί· ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρα-
 κται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλιῖναι αὐτὴν ἀντανήρε-
 σην, ἔξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά με ἠσθένησαν ἀπὸ
 νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Καὶ γὰρ ἐγενή-
 σην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδον με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
 Βοήθησάν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον με κατὰ τὸ ἔ-
 λεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ, Κύ-
 ριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογῆ-
 σεις· οἱ ἐπαισιτάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δούλός σου
 εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβαλλόντες με ἐντρο-
 πὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖσθε αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξ-
 ομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ ἀφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ
 ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ θειῶν πει-
 νητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν μου.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ΄. 109.

Τῷ Δαυΐδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με: Κάθου ἐκ θειῶν μου, ἕως
 ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδος
 δυνάμειος ἔξαποσελεῖ σε Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυριεύει
 ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
 δυνάμειός, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γα-
 στρός πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ

μεταμεληθήσεται, σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σε συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς; ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὄδῳ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 110.

Ἄλληλούϊα.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλαι τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἐσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τὰ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πιστοὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηρικμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Ἀύτρωσιν ἀπίστευτε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσι δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτήν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

Ἄλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων ἐλογηθήσεται· Δόξα καὶ πλῆθος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει πρὸς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρη-

στός ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρμων καὶ κηχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λό-
 γους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.
 Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονη-
 ρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐποίη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν
 ἐπὶ Κύριον· ἐσῆρικται ἡ καρδία αὐτῆς, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως
 οὐ ἐπίδη ἐπὶ τῆς ἐχθροῦς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
 πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
 νος· τὸ κέρας αὐτῆς ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὀφει-
 ται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ἐδόντας αὐτοῦ βρῦξει, καὶ
 τακθήσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλῆῖα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἴη
 τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
 αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν. Ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ
 ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
 τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτῆς. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
 ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῷ ὄ-
 ρανῶ καὶ ἐν τῇ γῆ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ
 ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ
 ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖ-
 ραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 113.

Ἀλληλῆῖα.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ
 βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐ-
 ξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης
 ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκήρτησαν ὡσεὶ κριοί,
 καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι θάλασσα,
 ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη; εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
 νία προσβάτων. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀ-
 πὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέ-
 τραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑ-
 δάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου
 ὁὗς ὁξῶν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήπο-
 τε εἴπωσι τὰ ἔθνη: Ποῦ ἐστὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς
 ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν
 ἐποίησε. Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσαῖον, ἔρ-
 γα χειρῶν ἀνθρώπων. Στάμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
 ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄφονται. Ὢτα ἔχουσι, καὶ οὐκ
 ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὁσφραυθήσονται. Χεῖ-
 ρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ
 περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὁ-
 μοιοὶ αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πε-
 πειθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον·
 βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἠλ-
 πισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς
 καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Κύριος μνηθεὶς ἡμῶν, εὐ-
 λόγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν
 οἶκον Ἀαρῶν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς
 μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ'
 ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυ-
 ρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς
 τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
 θρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες
 οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογή-
 σομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΔ'. 114.

'Αλληλουΐα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεή-
 σεώς μου. Ὅτι ἐκλίνε τὰ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡ-

μέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρου, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλεσάμην. Ὁ Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθη καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος ἐνηργέτησέ σε. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῶν, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ'. 115.

Ἀλληλουϊα.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὁ Κύριε, ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέβροχησας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ'. 116.

Ἀλληλουϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΖ. 117.

Ἄλληλῆϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρων, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ. Ἐκ Σλίψεως ἐπεκαλι-
 σάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἔσφοδθησάμαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόφομαι τῆς ἐχθρῶν μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κυρίου, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἀνθρώπων. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κυρίου, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχόντων. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτῆς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτῆς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίου, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτῆς. Ὁρθοίτε ἀνετρόπην τῆ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὑψώσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανῆμαι, ἀλλὰ ζῆσαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ, ἔπαρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δικαιοὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὁ Κύριος,

πῶσον δὴ, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δὴ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τῆ Συσιασθηρίου. Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκυσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτήριον. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ. 118.

Ο ΑΜΩΜΟΣ

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτῆ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἵπορεύθησαν. Σὺ ἐπέτελλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὁφελον κατευθυθεύθησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε ἔ μὴ ἀισχυθῶ, ἐν τῷ μὲ ἐπιβλήτην ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθιότητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτῆ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόση με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. Εὐλογητός εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν ταῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγίλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐπίρροθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλεύτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδελολογήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν ταῖς δικαιο-

μασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἄνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτατοι αἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περὶ ἐλεῖ ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξήχησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχαντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλου· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν ταῖς δικαιομασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγιλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὅδόν δικαιοματίων συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς θαυμασίαις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν ταῖς λόγοις σου. Ὅδόν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὅδόν ἀληθείας ἠρετίσαμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθη τῷ μαρτυρίῳ σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνης. Ὅδόν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομιβέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠβίλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου. Περὶ ἐλεῖ τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπόπτυσας, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθει ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκρίθησονται τοῖς ὄνειδίξασί μοι· λέγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ ταῖς

λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον
 ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ ταῖς κρίμασί σου ἐπήλιπσα.
 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλου ἐν τοῖς μαρ-
 τυρίοις σου ἐναντίου βασιλείου, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην. Καὶ
 ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ
 ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα,
 καὶ ἠόλησχον ἐν ταῖς δικαιομασί σου. Μνήσθητι τῶν
 λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλιπσάς με. Αὕτη με πα-
 ρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔκτισέ
 με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νό-
 μου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθη τῶν κριμάτων σου ἀπὸ
 αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ
 ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Κα-
 τὰ ἡσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
 Ἐμνήσθη ἐν νυκτὶ τοῦ ὄνοματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλα-
 ξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά
 σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξαι
 τὸν νόμον σου. Ἐδεδήθη τοῦ προσώπου σου ἐν ἀλη-
 καρδία μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελομαίμην
 τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπίστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρ-
 τυρία σου. Πτοιμάσθη, καὶ οὐκ ἐταράχθη, τοῦ φυλάξαι
 τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλόκησάν
 μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσοκύκλιον ἐξη-
 γηρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δι-
 καιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων
 σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ εὐλαξέ-
 σε, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Χρη-
 σιότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν
 λόγον σου. Χρησιότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδά-
 ξόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με τα-
 πεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμίλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
 ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρησιότητι σου
 διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ὀδύνη

ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· συνετίσόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ἐψοῦνται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγὼν, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀλήθεια ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθίτωσάν μοι οἱ αἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυρῆθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεφάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου, Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἀμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλειπεν οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκός ἐν πάχυν, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαβόμην. Πότε εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησάν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετίεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου· ἐβεμλίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ

σύμπαντα δούλα σά. Εἴ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐταῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η.

Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ, τοῦ ἀπολέσαι με τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἔστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντας με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἔστιν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κρίμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκεία τῷ λάρυγγί μου τὰ κρίματά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λυγρὰς τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοίς μου. ἤμωσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθήμην. Ἔθεντα ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐν τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παράνομους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἐπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ
 καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι,
 καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν ταῖς δικαιομασί σου δια-
 παντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν
 δικαιομάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παρα-
 βαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς,
 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ
 φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφο-
 βήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με
 τοῖς ἀδικῶσί με. Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ
 συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλι-
 πον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύ-
 νης σου. Πάτησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου,
 καὶ τὰ δικαιοματά σου δίδαξόν με. Δούλός σου εἰμὶ ἐγώ·
 συνέτισέν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ
 κηρῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦ-
 το ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάξιον.
 Διὰ τούτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶ-
 σαι δὲ τὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου,
 διὰ ταῦτα ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ φυγὴ μου. Ἡ δόξα σου φωτίζει
 καὶ συνετίζει νηπίους. Τὸ στόμα μου ἠ-
 νείχησά, καὶ ἐλάλησα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν
 ἁμαρτιῶν τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαδήματά μου κατεύθυνον
 κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα
 ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπου, καὶ
 φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ
 τὸν δούλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιοματά σου. Διε-
 ξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλα-
 ξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις

σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπιλάβοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροὶ μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτὰ. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαβόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔρησάν με, αἱ ἐντολαὶ σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀσωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Προσῆγγισαν οἱ κατάδικόντες με ἀνομία, ἀπὸ θεοῦ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχάς ἐγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτὰ. Ἰδοὺ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαβόμην. Κρίνον τὴν ψυχὴν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματα σου οὐκ ἐξεζήτησα. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Μολοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἰδοὺ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἔλεεί σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξαν με ὄψωρ, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς εὐρισκὼν σκύλα πολλὰ. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπιτάξις τῆς ἡμέρας ἔβρασα σὲ, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Βιβήνη πολλὴ τοῖς ἀ-

γαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου
 ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ
 ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
 μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.
 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λό-
 γιον σου συνέτισόν με. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν
 σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με. Ἐξερεύξαιντο
 τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
 Φθεγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
 τολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησαν τὸ σωτήριόν
 σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Ζήσεται ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει
 μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦ-
 λόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ΄. 119.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσή-
 κουσέ μου. Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀ-
 δίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δεθεῖν σοι, καὶ τί
 προστεθεῖν σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ θυ-
 νατοῦ ἠκονημίνα, σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι!
 ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
 σκηνωμάτων Κηθάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Με-
 τὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ἔταν ἐλά-
 λουν αὐτοῖς, ἐπολέμου με ὄψεσθαι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Ῥδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Η'ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιᾶ σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ τί Σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὰν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ῥδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου περυσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὔλαις σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλου δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

Ῥδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν

κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτερήσῃαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθενοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'. 123.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμα ὄρου διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητός Κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς Σῆραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίου ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν Σηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ'. 124.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν αἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγαθόν, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγιλίας ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· ἐν τῇ ἐπί τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ'. 125.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἔρουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν: Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορευόντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣ'. 126.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῶντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων· εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἴδου, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὡσεὶ βέλῃ ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος δὲ πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 127.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γουή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαίων κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱὸς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. 128.

Ῥοδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηραίνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Σεριζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παροίγοντες: Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ἡμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. 129.

Ῥοδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθύων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὸν λόγον σου ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 130.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαύμασις ὑπὲρ ἐμέ. Εἴ μὴ ἐταπεινοφρόνη, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένου ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ'. 131.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠῤῥατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνῶμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνῶμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραΐμ, εὔρωμεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελεύσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀβητήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου γήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύρια μὲν ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ καταπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὡς

124 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. ΡΑΔ'.
κατοικήσω ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν Σίβραν αὐτῆς εὐ-
λογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ
Δαυὶδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξαυθήσει τὸ ἀγίασμαί μου.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΡΑΒ'. 132.

Ῥοδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀ-
δελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ κατα-
βαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών. Τὸ καταβαί-
νον ἐπὶ τὴν ῶαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς ὀρόσος Ἀερμῶν,
ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο
Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ΡΑΓ'. 133.

Ῥοδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.
Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ
εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ
ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΔ'. 134.

Ἀλληλουΐα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κυρίου. Ὁ
ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ανεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἰσχύου τῆς γῆς, ἀστραπαῖς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ Σησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἰγύπτῃ, ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σηὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα γῆς Βαβυλῶν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὅσα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνώπιθῆσονται, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρῶν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΕ'. 135.

Ἄλληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ

Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ κατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σινὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ θυλῶν αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ θεὸς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΨ'. 186.

Τῷ Δαυίδ, δια' Ἱερεμίου.

Επί τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις, ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτισάουτες ἡμᾶς, λόγους ψδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον: Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ψδῶν Σιών, Πῶς ἄσωμεν τὴν ψδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάβωμαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. Κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἰ μὴ σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνησθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ, τῶν λεγόντων: Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελιῶν αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος, ὃς ἀνταποδώσει σοὶ τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσει, καὶ ἑδαφιεῖ τὰ νύπια σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Τῷ Δαυίδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπακουσάου μου· πολωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου. Δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι, Κύριε, πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ψδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ

ὕψηλά ἀπό μακρόθεν γινώσκει. Ἐάν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΗ'. 138.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Δαυὶδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου.
ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε, ἰδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με· σὺ ἔγνωσ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν ἐγερσίμ μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξεγυῖασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἴδού, Κύριε, σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστῶθη ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, σὺ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Πού πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πού φύγω; Ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν ἔρανον, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐάν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει. Ἐάν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὠδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα: Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου; Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκθήσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι φοβερώς ἐθαυμαστῶθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστούν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίόν σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πληροθήσονται, καὶ οὐβίς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμή-

ἤσαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀσχαί αὐτῶν. Ἐξαρθησάμενοι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμου πληθύνθησονται· ἐξηγήρθην, καὶ ἔτι εἰμί μετὰ σῶ. Ἐάν ἀποκτεινῆς ἀμαρτωλοὺς, ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρίσται ἴσται εἰς διαλογισμοὺς· λήθονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισούντας σε, Κύριε, ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γινώθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γινώθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδὸ ἄγισόν με ἐν ὁδοῖς αἰωνία.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ῥῦσαι με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ἔλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα, ἴσ ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξέλθ' με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαθήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ: Θεός μου εἰ σὺ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμῶ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Περσύνται ἐπ' αὐτούς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν τάλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἄνηρ γλωσσώδης ἔ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκου κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλήν

δίκαιαι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσου-
σιν εὐθεῖς σὺν προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσακουσόν μου· πρόσχευε τῇ
φωνῇ τῆς διήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κα-
τευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἡ
καρδία τῶν χειρῶν μου θυμίαμα ἐσπερινή. Θεῷ, Κύριε, φυ-
λακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη
μου. Ἥτ' ἐκκλίνας τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώ-
ποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω με-
τὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιθεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει,
καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῶ μὴ λιπανάτω τὴν κε-
φαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν· καταποθήσαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀ-
κέσσοντα τὰ ὄφθαλμά μου, ἔτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς
ἐφάρμαγ' ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ
τὸν ἄσθιν. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοί μου,
ἐπὶ σέ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με
ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντέ μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιδλήσει
αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμί ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 141.

Συνέσειωσ τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ
προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἐδάξην. Ἐγκλιῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τῆς διήσεώς μου, τὴν εὐλί-

ψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ἑδῶ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἔκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδικωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, εἰς ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμέ ὑπομινούσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτι κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀδισσαλωμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκιδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτην. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ἐδὼν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξέλεῖ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιῆν τὸ θελήμα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἐδῆγησάι με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ἐνομήματός

σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὰς ἐχθρὰς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τὰς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ', 143.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνωσθήσεται αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογιζήσεται αὐτῷ; Ἄνθρωπος ματαιότητι ὠμωθήσεται, αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡσεὶ σκιά παράγουσι. Κύριε, κλίνον οὐρανοὺς, καὶ κατέβηθι ἄψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται. Ἄσραφον ἀστραπὴν, καὶ σφοδρῆσαι αὐτὰς, ἐξαπόστειλον τὰ βελη σου, καὶ συνταράξεις αὐτὰς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελεύ με, καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὡς τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεός, ὡδήνη καινὴν ἄσμαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ δίδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρωμένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥύσαι με καὶ ἐξελεύ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. Ὡς οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα, ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλώπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα νασῶ. Τὰ παρῆια αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τάτου εἰς πᾶτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτάκτα, πληθύνοντα ἐν τοῖς ἐξέδοις αὐτῶν· καὶ βόες αὐτῶν πικρεῖς. Οὐκ

ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διεξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν, ὃ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς, ὃς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Αἰνέσεως τῷ Δαυίδ.

Γ'ψώσω σε, ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ ἔκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμασίά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔραυσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνημὴν τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερευξονται, καὶ τῆ δικαιοσύνης σου ἀγαλλίασονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμψαι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσαν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔραυσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τῶ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρέπειας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ θεοποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτῶ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας, τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις

αὐτοῦ. Ἐγγύς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσκούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσὶν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθήσατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἱς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ὀταρογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινώσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΨ'. 146.

'Αλληλούϊα. 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἠδυνθείη ἢ αἰνεσις. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυναΐξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεῶν τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλῆθη ἄστρον, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀναλαμβάνων πράξις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοῦς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἔξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμαζόντι τῇ γῇ ὑετόν. Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ γλῶσπν τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσῶς τῶν κοράκιων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου Σελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδόκει. Εὐδόκει Κύριος ἐν ταῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 147.

'Αλληλούϊα. 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Επαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μογλοὺς τῶν πυλῶν σου, ἐλόγησε τοὺς νείους σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὄρια σου εἰρήνην, καὶ στίβον πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμιῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Ἐξαπεστελιῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τῆξει αὐτὰ· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥηθήσεται ὄδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ

τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ.
 Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ
 οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
 νεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἡ-
 λιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
 φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν ἔρανῶν, καὶ τὸ ὕ-
 δωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἔρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυ-
 ρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο
 καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
 τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύ-
 σεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ὀράκοντες καὶ πᾶ-
 σαι ἄδυσοι. Πῦρ, γάλαξά, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα κα-
 ταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ἔρη καὶ πάν-
 τες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ
 θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτὰ.
 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες
 κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
 νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
 οὐρανῶν, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς
 αἰεῖσι αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

'Αλληλῆΐα.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. "Οτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοσμῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ραμφαῖαι δίστομαι ἐν ταῖς χεραῖν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκασιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τῷ δῆσαι τὰς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πίδασι, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τῷ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

'Αλληλοῦΐα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ᾗτῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα· Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ· Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλῆΐα.

ΨΑΛΜΟΣ

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ ἐστὶ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκονται ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς μου. Αἱ χεῖρες μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔχρισέ με τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Ὡδή Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ Κεφ. ΙΕ'. Ἄρδην βυθίσας
 Φαραὼ Μωσῆς λέγει: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως
 γὰρ δεδόξασται.

Αἴσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἴππον καὶ
 ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ καὶ σκεπασθῆς
 ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· ὁτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐ-
 τόν. Θεὸς τῆ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος ἀν-
 τριβίων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Ἄρματα Φαραὼ,
 καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους
 ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Βουθρᾷ θαλάσῃ.
 Πόντω ἐκάλυφεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.
 Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυρί· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ,
 Κύριε, ἔθραυσεν ἔχθρους· καὶ τῷ πληθεὶ τῆς δόξης σου
 συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου,
 κατέφαγεν αὐτὸς ὡσεὶ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ
 θυμοῦ σου διεσπῆ τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα,
 ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ
 ἔχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυ-
 χὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεῖρ μου.
 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυφεν αὐτὸς θάλασσα, ἐ-
 δυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν
 θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυ-
 μαστός ἐν ὄψεσιν, ποιῶν τέρατα· Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου,
 κατέπιεν αὐτοὺς γῆν. Ὡδήγησας ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν
 λαόν σου τούτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρικήσας τῇ ἰσχυρί σου
 εἰς κατάλυμα ἁγίων σου. Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργισθησάν·
 ἰδόντες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστειῖμ. Τότε ἔσπευσαν
 ἠγερμένοι Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς
 τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν· Ἐπι-
 πίσαι ἐπ' αὐτὸς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίωνός σου
 ἀπολιθωθήτωσαν. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε ἕως

ἀν παρέλθῃ ὁ λαός σου αὐτός, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτούς εἰς ὅρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. "Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ ἀν' ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτούς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὡδή Μωσείως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΛΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐτῆς ὡδή Μωσαέως.

Πρόσεχε, ἔρανή, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετός τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄροσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρωσίῳ, καὶ ὡσεὶ υἱετός ἐπὶ γόρτον. "Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτῆ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆ κρίσεις. Θεός πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὀρθός ὁ Κύριος. Ἠμάρτοσαν ἐν αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε; Οὗτός λαός μαρῆς καὶ οὐκ ἰσχυρός· οὐκ αὐτός οὗτός σου Πατήρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε; Μνησθήτη ἡμέρας αἰῶνας, σύνετε δ' ἢ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσά σοι. "Ὅτι διεμέριζεν ὁ Ὑψίστος ἔθνη, ὡς ἀνεσπειρεν υἱὸς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλῳ Θεοῦ. Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου, λαός αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίσιμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Ἀνάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνύδρῳ· ἐκκώλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετός σκεπάσαι νεσσίαν ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς νεσσοῖς αὐτῆ ἐπεπόθησε, οἷος τὰς

πτέρυγας αὐτῆ ἰδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸς ἐπὶ
 τῶν μεταφρένων αὐτῆ. Κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς, καὶ ἔκ
 ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτὸς ἐπὶ τὴν
 ἰσχύν τῆς γῆς· ἐφώμισεν αὐτὸς γεννήματα ἀγρῶν. Ἐθί-
 λασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σπείρας πέτρας. Βέ-
 τυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ σέας ἀρνῶν καὶ
 κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ σέας νεφρῶν πυ-
 ροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ,
 καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπαύθη,
 ἐπαχύνθη, ἐπλατύθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα
 αὐτόν, καὶ ἀπίστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρός αὐτοῦ. Παρώξυνάν
 με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελυγμασίν αὐτῶν ἐξεπύκρυνάν
 με. Ἔθυσαν δαιμονίους, καὶ ἔθειον· Σεισθε, οἷς ἔκ ἤδει-
 σαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκαον, οἷς ἔκ ἤδεισαν οἱ πα-
 τέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
 ἐπελάθου Θεῶ τῆ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐ-
 ζήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτῆ καὶ θυγατέ-
 ρων. Καὶ εἶπεν. Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
 καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἰσχυάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμ-
 μένη ἐστίν· υἱοὶ, οἷς ἔκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ πα-
 ραζήλωσαν με ἐπ' ἔθειον, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
 αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζήλωσά αὐτὸς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη
 ἀσυνέτω παροργισά αὐτὸς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τῆ
 θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἁδοῦ κατωτάτου· καταφάγε-
 ται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλίξει Σεμελία ὀρέων.
 Συναξῶ εἰς αὐτούς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς
 αὐτὸς· Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρέων, καὶ ὀπισθό-
 τονος ἀνιάτος· ὀδόντας θυρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτὸς,
 μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξωθεν ἀτεκνωῶσι
 αὐτὸς μάγαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν
 παρθένῳ, δηλοῦσιν μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Εἶπα·
 Διαπερῶ αὐτὸς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον
 αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
 καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναυτοὶ. Μὴ εἰπῶσιν· Ἡ
 χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλή, καὶ ἔχθρῳ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐ-
τοῖς ἐπιστήμη, ἕκ ἐφρονήσαν συιέναι. Ταῦτα πάντα κα-
ταβεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἰς
χελίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς
ἀπέδοτο αὐτοῖς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτοῖς; Οὐ γὰρ
εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν
ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδομῶν ἢ ἀμπέλοι αὐτῶν,
καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γαμορράς· ἢ σταφυλὴ αὐτῶν
σταφυλὴ χολῆς, βότρως πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς δρακόντων
ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνάτος. Οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφραγίσται ἐν τοῖς
θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν
καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ πους αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπω-
λείας αὐτῶν, καὶ παρῆστιν ἔτοιμα ἡμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύ-
ριος τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τοῖς ὄσλοισι αὐτῆ παρακλη-
θήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοῖς παραλιθυμένους, καὶ ἐκλειπο-
πότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρημένους. Καὶ εἶπε Κύριος·
Πῆ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς;
Ὅν τὸ στίαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσπίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν
οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστῆωσαν, καὶ βοηθησάτω-
σαν ἡμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασαί. Ἰδετε, ἰδετε,
ὅτι ἐγὼ εἶμι, καὶ ἕκ ἐστὶ Θεὸς πλὴν ἐμῆ· ἐγὼ ἀποκτενῶ,
καὶ ζῆν ποιῶ· πατάξω, καὶ γῶ ἰάσομαι· καὶ ἕκ ἔσιν, ὃς
ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν ἕρανόν τὴν
χεῖρά μου, καὶ ὀμῆμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἰρῶ. Ζῶ ἐγὼ εἰς
τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀσραπὴν τὴν μάχαιράν μου,
καὶ ἀνθίσεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δι-
κην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσι με ἀνταποδώσω. Με-
θύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά σου φαγε-
ται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ
κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων. Εὐφρανθήτε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐ-
φρανθήτε ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐπισχυσάτωσαν
αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεῶ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτῆ ἐκδι-
κεῖται, καὶ ἐκδικήσῃ, καὶ ἀνταποδώσῃ δίκην τοῖς ἐχθροῖς.

καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἰκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τῆ λαῶ αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ω Δ Η ΤΡΙΤΗ.

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'. 1.

Θεὸν γιραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου εὐφρανθήν ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστι ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά εἰς ὑπερηχίην, μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορροήσουσνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμαζῶν ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ἔτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, καταγάγει εἰς ἄδου, καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνοψοῖ. Ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαῶ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομησὼν αὐτὸν. Διδούς εὐχὴν τῷ ευχεμένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου. Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυί αὐτῆ. Κύριος ἀσθενῆ ποιᾷ τὸν ἀντίδικον αὐτῆ, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλῆσιος ἐν τῷ πλῆτῳ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιέναι καὶ γνωσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιέν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς ἔρανος, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς.

δικαίος ὢν. Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρασ χριστῶν αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀβδακὺμ τῆ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 2.

Τὴν τῆ Λόγου κένωσιν, Ἀβδακὺμ, φράσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοθήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύω ζωῶν γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὄργῃ, ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ἔρους κατασκίου δασείας. Ἐκάλυψεν ἄρσενός ἡ ἀρετὴ αὐτῆ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτῆ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτῆ ὡς φῶς ἔσαι· κέρατα ἐν χερσίν αὐτῆ, καὶ ἔθετο ἀγάπηναι κραταίαν ἰσχύος αὐτῆ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτῆ. Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη. Διεθρύθη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιὰμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργισθήσῃ, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτε ἐπιθήσῃ ἐπὶ τῆς ἵππου σου, καὶ ἡ ἵππασία σε, σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν βαγίσεται γῆ. Ὁφονται σε, καὶ ὠδυνήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄδυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς σπλῶν σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγόσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ καταξείεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῶν σου, τῆ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐκλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξῆλθες δεσμῶς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἰσότητι κεφαλὰς δυναστῶν· σεσθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἰσθίον πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐποίηθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἰμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι οὐκ ἔστι οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννητήματα ἐν ταῖς ἀμπελοῖς. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ κεδία οὐ ποιήσει βρωσίην. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσειως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβῆ με, τοῦ μικῆσαι με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η .

Προσευχή Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΕ'. 9.

Ἡσαΐου προφῆταις, εὐχή τὸ πλῆον.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εν νεκρὸς ἀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγήματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· πέπανται γὰρ ὁ ἀσεβής. Πᾶς, ὃς οὐ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δὲ αἰσχυνηθήπωσαν. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδέ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύ-

ριε, πρόσθεσ αὐτοῖσ κακὰ τοῖσ ἐνδόξοισ τῆσ γῆσ. Κύριε,
 ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου
 ἡμῖν. Καί ὡσ ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, καί ἐπὶ τῇ
 ὠδῶνι αὐτῆσ ἐκέκραγεν, οὕτωσ ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.
 Διὰ τὸν φόβου σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καί ὠδυνή-
 σαμεν, καί ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ
 τῆσ γῆσ. Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντεσ
 ἐπὶ τῆσ γῆσ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καί ἐγερθήσονται
 οἱ ἐν τοῖσ μνημείοισ, καί εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ
 γὰρ ὀρώσασ ἢ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖσ ἐστίν, ἢ δὲ γῆ τῶν
 ἀσεδῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖου
 σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσου
 ὅσου, ἕωσ ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καί νῦν. Ἀλληλῆῖα.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρός ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶσ λέγων·

Ὡσ τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶσ, Κύριε.

Εδόθησα ἐν θλίψει μου πρὸσ Κύριου τὸν Θεόν μου, καί
 εἰσῆκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆσ μου ἤκουσασ φω-
 νῆσ μου. Ἀπερίψασ με εἰσ βάθη καρδίας θαλάσσης, καί
 ποταμοί ἐκύκλωσάν με. Πάντεσ οἱ μετεωρισμοί σου καί τὰ
 κύματα σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον. Κάγῳ εἶπον: Ἀπῶσμαι ἐξ
 ὀφθαλμῶν σου· ἀρα προσθήσω τοῦ ἐπισθλεῖσαι με πρὸσ ναόν
 τὸν ἅγιόν σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕωσ ψυχῆσ μου, ἄβυσ-
 σος ἐκύκλωσέ με ἑσχατῆ· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰσ σχισμᾶσ
 ὀρέων, κατέβην εἰσ γῆν, ἧσ οἱ μοχλοί αὐτῆσ κάτοχοι αἰώ-
 νιοι. Καί ἀναβήτω ἐκ φθορᾶσ ἡ ζωὴ μου πρὸσ σε, Κύριε
 ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
 Κυρίου ἐμνήσθην· καί ἔλθοι πρὸσ σε ἡ προσευχὴ μου πρὸσ
 ναόν τὸν ἅγιόν σου. Φυλάσσομενοι μάταια καί ψευδῆ, ἔ-
 λαιού αὐτοῖσ ἐγκατέλειπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆσ αἰνέσεωσ

καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλεῖα.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. (Δανιήλ. Κεφ. I'.)

Ἄϊνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου ἐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηρητάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξάει κό στόμα ἡμῶν αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκιδνάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθῆναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμεν τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ

ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχῶν, καὶ προφήτης, καὶ ἠητού-
 μενος· οὐδὲ ὀλοκαυτώσεις, οὐδὲ θυσιάα, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ
 θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν
 ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπει-
 νώσεως προσδεχθειῆμεν. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
 ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πόνων, οὕτω γενέσθω ἡ
 θυσιάα ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν
 σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καί
 νῦν ἔξακολουθεῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ
 ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς. Ἀλλὰ
 ποιήσου μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἔλεους σου. Ἐξελῶ ἡμᾶς κατὰ τὰ θυμιάσιά
 σου, καὶ ὡς ὄξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπήθησαν
 πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σε κακὰ, καὶ καταισχυ-
 νείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντρι-
 βείη. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐν-
 δεξες ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβαλόντες
 αὐτοὺς ὑπερέται τοῦ βασιλείως, καίοντες τῇ κάμινον νάφθῃ,
 καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ καὶ κληματίδι. Καὶ διεχείτο ἡ
 φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα,
 καὶ οἰώθησε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον
 τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς
 παρὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα
 τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς κα-
 μίνου ὡς πνεῦμα ὁρόσου διασυρίζου, καὶ οὐκ ἤψατο αὐτῶν
 τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐ-
 τοὺς. Τότε οἱ Τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου, καὶ
 εὐλόγου, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾄδον Νέοι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερ-
 ὕμνος καὶ ὑπερυψωμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημέ-
 νου τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ
 ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ

τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἀδύσσοις, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουδīm, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῦϊα.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ἕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανοῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος, καὶ ὄρσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὄρσοι καὶ υἱφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκοτός, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φύσιμα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσαι, καὶ ποταμοί, κήνη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν ταῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ταπεινά τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία,

καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ENNATH.

Ὡδή τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 46.
 Τὸν υἱὸν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.
 Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέδλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσά με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα, ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοῖα καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυναστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.
Λουκάς. Κεφ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΣΘΑΙ

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΕΝΙΑΥΤΟΝ.

Α'. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω στιχολογούνται καθ' ἑκάστην τρία Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὸ, Πρὸς Κύριον.

Β'. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελεῖται τὸ Ψαλτήριον δις καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Γ'. Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληροῦται ἅπαξ τὸ Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου σχολάζει.

Δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον ἅπαξ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Καθίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ ἓν.

Ε'. Γίνωσκε, ὅτι ἐν ὄλαις ταῖς Κυριακαῖς στιχολογία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως, καὶ εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορταῖς ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρουκνία.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Ἀπάσης τῆς Ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας,
τῆς οὔσης ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

ΨΑΛΜΟΙ

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Ε λέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	Ψαλ. ν΄.	Σελ. 49
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.	ρ η̄.	111
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρ κ΄.	119
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρ λ γ΄.	124

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν΄.	49
Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξ δ΄.	59

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως.	ε δ΄.	20
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται.	κ΄.	—

ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίθοντές με.	γ΄.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγηξής με.	λ ζ΄.	37
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.	ξ β΄.	58
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	π ζ΄.	82
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρ β΄.	95

ΤΩΝ ΑἰΩΝΩΝ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρ μ β΄.	131
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρ μ η̄.	136
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.	ρ μ δ΄.	137
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις.	ρ ν΄.	—

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσπομαί σοι Κύριε. ρ. 9

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Α΄ ΟΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις. μέ. 4

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. γα. 8

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν. γβ. 8

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΟΡΑΣ.

Ἰσαάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου. ις. 4

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου. κδ. 9

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα. ν. 4

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Γ΄ ΟΡΑΣ.

Ἦψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με. κθ. 9

Μπάρησι, ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι. λά. 9

Ἰσαάκουσον ὁ Θεός τῆς δεησεώς μου. ξ. 5

ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΡΑΣ.

Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με. νγ. 5

Ἐνώτισαι ὁ Θεός τὴν προσευχὴν μου. νδ. 5

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ἰψίστου. γ. 8

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Σ΄ ΟΡΑΣ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι. νε. 5

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με. νς. 5

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε. ξθ. 6

ΤΩΝ ΤΗΠΙΚΩΝ.

Ἐυλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ρβ. 4

Λένει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ρμέ. 4

Ἐυλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντί καιρῷ. λγ. 4

Ἦψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου. ρμδ. 4

ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΟΡΑΣ.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε. πγ. 4

Ευδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	Ψαλ. πδ.	Σελ. 80
Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπακούσόν μου.	πέ.	84

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Θ'. ΟΡΑΣ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ.	107
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρλξ.	127
Ἐξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλδ.	129

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ.	' 96
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.	ρμ.	130
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμα.	—
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.	ρκδ.	122
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρις.	109

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου.	δ.	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	ς.	8
Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου.	ιβ.	13
Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ.	24
Ἐπὶ σοι, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθῆιν.	ο.	65
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ἰψίστου.	υ.	86
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν.	49
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρα.	93
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχευ.	ξδ.	65
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ.	131

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν.	49
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχευ.	ξδ.	65
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ.	131

ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἕδεν με ὑπερήσει.	κβ.	23
Τὸ Κυρίε ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ.	—
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα.	ριε.	109
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν.	49

Π Ι Ν Α Ε

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α		Γ	
	Ψαλ. Ξελ.		Ψαλ.
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	ηα'. 87	Γνωσὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.	σε.
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	λβ'. 31	Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.	ηδ'.
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	πί'. 77	Δίκασον, Κύριε.	λδ'.
Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἐσχὺς μου.	ιζ'. 17	Εἰ μὴ Κύριος.	ρκγ.
Δίνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ. 134	Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	νζ'.
Δινεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ'. 107	Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦ ἐν ἡμῖν.	ρκγ'.
Δινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ'. 109	Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὀδοὺς μου.	λη'.
Δινεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δόλοι.	ρλδ'. 124	Εἶπευ ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ιγ'.
Δινεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.	ρμς'. 135	Εἶπεν ἄφρων.	νβ'.
Δινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμη'. 136	Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρδ'.
Δινεῖτε τὸν Θεόν.	ρν'. 137	Εἰσακούσον Κύριε.	ισ'.
Ἐκίσσατε ταῦτα πάντα μὴ.	46	Εἰσακούσον ὁ Θεός.	ξ'.
Ἐλαλάξατε τῷ Κυρίῳ.	ξί'. 60	Εἰσακούσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.	εγ'.
Ἐλαλάξατε τῷ Θεῷ.	ιδ'. 92	Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα.	ρκδ'.
Ἐναστήτω ὁ Θεός.	ξζ'. 61	Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.	ν'.
Ἐσατε τῷ Κυρίῳ.	ηε'. 90	Ἐλέησόν με ὁ Θεός ὅτι.	νε'.
Ἐσατε τῷ Κυρίῳ.	ης'. 91	Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νε'.
Ἐσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμδ'. 137	Ἐλέος καὶ κρίσις.	ρ'.

	Ψαλ. Σελ.	Ψαλ. Σελ.
Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ.	κη. 27	Επίστευσα, διό ἐλάλησα. ριέ. 109
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ.	ριγ'. 40	Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός. ρζ'. 103
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσηκουσάς μου.	δ'. 7	Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου. πδ'. 80
Ἐν τῷ ἐπιτρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν.	ρκε'. 121	Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ρβ'. 95
Ἐνώτισαι ὁ Θεός.	νδ'. 51	Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ργ'. 96
Ἐξελού με ἐκ τῶν ἐχ- θρῶν μου ὁ Θεός.	νη. 55	Εὐλογῆσω τὸν Κύριον. λγ'. 32
Ἐξελού με Κύριε ἐξ ἀν- θρώπου πονηροῦ.	ρλδ'. 129	Εὐλογητός Κύριος. ρμγ'. 132
Ἐξηρεύεσθε τὴν καρδία μου λόγου ἀγαθῶν.	μδ'. 44	Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰ- ρηκόσι μοι. ρκα'. 119
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ- ρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε.	ρδ'. 97	Ἔως πότε Κύριε. ιβ'. 43
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ- ρίῳ ὅτι χρηστός.	ρέ. 99	Η
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ- ρίῳ ὅτι χρηστός.	ρς'. 101	Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακου- σεται Κύριος. ριδ'. 108
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ- ρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ριζ'. 110	Ἡ'ρα τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ- ρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ρλε'. 125	Θ
Ἐξομολογήσαί σοι Κύ- ριε.	ς'. 10	Θεός θεῶν Κύριος. μδ'. 47
Ἐξομολογήσαί σοι Κύ- ριε.	ρί. 106	Θεός ἐκδικήσεων Κύριος. υγ'. 38
Ἐξομολογήσαί σοι Κύ- ριε.	ρλζ'. 127	Ι
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός.	οδ'. 70	Ἰδού δὴ τί καλόν. ρλβ'. 124
Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.	ρμζ'. 135	Ἰδού δὴ εὐλογεῖτε. ρλγ'. —
Ἐπακύσασθαι Κύριος.	ιδ'. 20	Ἰνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη. β'. 5
Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα μὴ κατασχυθῆην.	ο. 65	Ἰνα τί ὁ Θεός ἀπίσω. ογ'. 69
Ἐπί σοι Κύριε ἤλπισα.	λ'. 29	Κ
Ἐπί τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ι'. 42	Κλίνου Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκυσόν μου. πέ. 81
Ἐπί τὸν ποταμὸν Βα- βυλώνος.	ρλε'. 127	Κρινόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου. κέ. 25
		Κρινόν μοι ὁ Θεός. μβ'. 43
		Κύριε ἐδοκίμασάς με. ρλη'. 128
		Κύριε εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου. ρα. 93

	Ψαλ. Σελ.		Ψαλ. Σελ.
Κύριε, εἰσακούσου τῆς προσευχῆς μου. ρμβ'. 131		Μέγας Κύριος, καὶ αἰ- νετὸς σφόδρα. μζ'. 46	
Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ. ρμ'. 130		Μὴ παραζήλου ἐν πονη- ρευομένοις. λς'. 35	
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου. κ'. 90		Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀ- δελφοῖς μου. — 138	
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενή- θης ἡμῖν ἐν γενεᾷ. πδ'. 85		Μνήσθητι Κύριε τῷ Δαυ- τῷ καὶ πάσης. ρλα'. 123	
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου. σ'. 8		Ο	
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. λζ'. 37		Ο' Θεὸς ὁ Θεὸς μου. κα'. 21	
Κύριε ὁ Θεὸς μου. ζ'. 9		Ο' Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡ- μῶν ἠκούσαμεν. μγ'. 42	
Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτη- ρίας μου. πζ'. 82		Ο' Θεὸς ἡμῶν καταφυ- γὴ καὶ δύναμις. με'. 45	
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν. η'. 10		Ο' Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με. νγ'. 51	
Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρ- δία μου. ρλ'. 123		Ο' Θεὸς ἀπέσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες. νδ'. 50	
Κύριε, τί ἐπληθύθησαν οἱ ἐλιθύνοντές με; γ'. 6		Ο' Θεὸς ὁ Θεὸς μου. ξβ'. 58	
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ιδ'. 14		Ο' Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡ- μᾶς, καὶ εὐλογήσαι. ξς'. 61	
Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑπερήσει. κβ'. 23		Ο' Θεὸς εἰς τὴν βοή- θειάν μου πρόσχευ. ξδ'. 65	
Κύριος φωτισμὸς μου. κς'. 26		Ο' Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός. σα'. 66	
M		Ο' Θεὸς, ἦλθοσαν ἔθνη. σή. 70	
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι. ριη. 111		Ο' Θεὸς ἔστη ἐν συνα- γωγῇ θεῶν. πα'. 78	
{ Στάσις Πρώτη. — —		Ο' Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσε- ται σοι; πβ'. 79	
{ Δευτέρα. — 114		Ο' Θεὸς τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης. ρη. 104	
{ Μέση. — 115		Οἱ θεμέλιοι αὐτῷ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις. πς'. 82	
{ Τρίτη. — 116		Οἱ ἄρανοι διεγίνονται. τη. 49	
Μακάριοι πάντες οἱ φο- βούμενοι τὸν Κύριον. ρκζ'. 121		Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύ- ριον ὡς ὄρος Σιών. ρκδ'. 120	
Μακάριοι, ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι. λα'. 30		Ο' κατοικῶν ἐν βοήθεια. γ'. 80	
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή. ἀ. 5			
Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φο- βούμενος τὸν Κύριον. ρια'. 106			
Μακάριος ὁ συντινὼν ἐπὶ πτωχῶν. μ'. 40			

Ψαλ. Σελ.

Ψαλ. Σελ.

Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν,
εὐπρέπειαν. ἡβ'. 88

Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν,
ἀγαλλιάσθω. ἡς'. 91

Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν. ἡή. 92

Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ
ἐλαφος. μά. 41

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ
πρόσχευ. οδ'. 76

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγή-
σεται ἡ ψυχὴ μου. ξά. 57

Π

Πάντα τὰ ἔθνη κροτή-
σατε χεῖρας. μς'. 45

Πλεονάκις ἐπολέμησάν
με ἐκ νεότητός μου. ρκή. 122

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλί-
βεσθαί με. ριδ'. 118

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφ-
θαλμούς μου. ρκβ'. 119

Πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν
ψυχὴν μου. κδ'. 24

Πρὸς σέ Κύριε κεκράξο-
μαι ὁ Θεός μου. κς'. 27

Προσέχετε λαός μου τῷ
νόμῳ μου. ος'. 72

Σ

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός
ἐν Σιών. ξδ'. 59

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκ-
λέλοιπεν. ιά. 13

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι
εἰσήλθοσαν. ξή. 63

Τ

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς
τὸν αἰῶνα ἄσομαι. πή. 83

Τὰ ῥήματα μου ἐνώπι-
σαι Κύριε. ε. 7

Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ
δυνατός; να. 50

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ
τὸ πλήρωμα. κγ'. 23

Υ

Υ' πομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον. λς'. 39

Υ' ψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑ-
πέλαδες με. κς'. 28

Υ' ψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ
Βασιλεὺς μου. ρμδ'. 133

Φ

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ
ἀμαρτάνειν ἐν ἐαυτῷ. λέ. 34

Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. ιε. 15

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἐκέκραξα. ος'. 71

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον. ρμά. 130

Ψ

Ψαλμός ἰδιόγραφος τοῦ
Δαυὶδ. ρν'. 138

Ω

Ὡς ἀγαθός ὁ Θεός. οβ'. 68

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώ-
ματά σου, Κύριε. πγ'. 79

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ.

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.	Ὅδη Α'.	Σελ. 139
Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω.	Β'.	140
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.	Γ'.	143
Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.	Δ'.	144
Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε'.	145
Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	Σ'.	146
Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ'.	147
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η'.	149
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Θ'.	150

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.	—	151
-------------------------------------	---	-----